

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO**

ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, dnia 22 czerwca 2018 r.

F_1304888

PZ-II.7222.96.2017.AS

DECYZJA Nr 53 /18/PZ.Z

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 203 ust. 3, art. 204, art. 211, art. 378 ust. 2a pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799), art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 2, art. 45 ust. 5, 8 i 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2018 r. poz. 992, z późn. zm.) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935), po rozpatrzeniu wniosku Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa

udziela się pozwolenia zintegrowanego

Przedsiębiorstwu Usługowemu "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa (REGON: 016270951, NIP: 522-253-01-90), na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn, gmina Nadarzyn, powiat pruszkowski i określa się następujące warunki pozwolenia:

I. Rodzaj prowadzonej działalności

1. Mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych.
2. Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03.
3. Mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego.
4. Manualne przetwarzanie odpadów wielkogabarytowych poza instalacją.

II. Rodzaj i parametry instalacji oraz stosowana technologia

1. Rodzaj instalacji

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zaliczająca się do kategorii instalacji w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania. Instalacja zlokalizowana jest na działkach o numerach (nr)

ewidencyjnych (ewid.) 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Instalacja może być prowadzona, w zależności od zapotrzebowania, w trzech wariantach:

- 1) wariant I – mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych;
- 2) wariant II – mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03;
- 3) wariant III – mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego

przy zachowaniu maksymalnych ilości wskazanych w ustępie 2. w części II. pozwolenia.

2. Moc przerobowa (zdolność przetwarzania) instalacji

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów składa się z:

- 1) części mechanicznej – o całkowitej mocy przerobowej (praca w systemie dwuzmianowym w dni robocze oraz w systemie jednoczianowym w soboty) 158 000,0 megagramów (Mg)/rok, w której prowadzone mogą być procesy:
 - a) mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, oznaczonych kodem 20 03 01 (wariant I) – w ilości do 90 000,0 Mg/rok,
 - b) mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 (wariant II) – w ilości do 38 000,0 Mg/rok,
 - c) mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego (wariant III) – w ilości do 30 000,0 Mg/rok;
- 2) części biologicznej – o całkowitej mocy przerobowej 47 700,0 Mg/rok (w tym 37 900,0 Mg/rok dla procesu biosuszenia i 9 800,0 Mg/rok dla procesu biostabilizacji), w której prowadzone są procesy:
 - a) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-80 milimetrów (mm) (tak zwanej (tzw.) frakcji podsitowej, oznaczonej kodem 19 12 12), wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych (wariant I) w ilości do 33 000,0 Mg/rok,
 - b) biologicznej tlenowej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm (oznaczonej kodem 19 12 12) wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej (wariant I) w ilości do 9 800,0 Mg/rok;
- 3) sita o oczkach wielkości 20 mm i 40 mm, wyposażonego w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny, o całkowitej mocy przerobowej 194 300,0 Mg/rok, w którym prowadzony jest proces:
 - a) mechanicznego przetwarzania odpadu o kodzie 19 05 01, powstałego w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej w ilości do 26 400,0 Mg/rok,
 - b) mechanicznego przetwarzania wytworzonego stabilizatu w ilości do 9 310,0 Mg/rok.

3. Elementy wchodzące w skład instalacji

1) Część mechaniczna instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów

Część mechaniczna instalacji zlokalizowana jest w hali sortowni – obiekcie stalowym o powierzchni 1 950,9 metrów kwadratowych (m²). Hala posiada utwardzone, szczelne, betonowe podłoże o grubości 35 centymetrów (cm) z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 metrów sześciennych (m³) oraz system wentylacji mechanicznej. W hali zastosowano odciągi miejscowe systemu wentylacji wywiewnej o wydajności 40000 m³/h nad taśmociągami linii sortowniczej. Powietrze oczyszczane jest w modułowym odpylaczu filtracyjnym o klasie filtracji M5 i odprowadzane do atmosfery dwoma emitarami (wentylatory wywiewne o wydajności 20000 m³/h każdy) o wysokościach 11,5 m, przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm i wylotach zadaszonych. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złoonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali biologicznego przetwarzania. Hala sortowni połączona jest z halą biologicznego przetwarzania za pomocą łącznika.

Instalacja będzie rozbudowywana etapowo. Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów surowcowych pochodzących z selektywnej zbiórki oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego może być prowadzone w części mechanicznej instalacji, złożonej z:

- a) jednej linii technologicznej (etap I), w skład której wchodzi:
 - rozdrabniacz wstępny, pełniący funkcję rozrywarki do worków,
 - przesiewacz kaskadowo-dyskowy, umożliwiający rozdział odpadów na cztery frakcje – frakcję o wielkości 0-20 mm, frakcję o wielkości 20-60 mm, frakcję o wielkości 60-80 mm oraz frakcję o wielkości powyżej 80 mm,
 - kabina sortownicza (kabina 8-stanowiskowa), przeznaczona do segregacji frakcji o wielkości powyżej 80 mm (tzw. frakcji nadsitowej), wyposażona w zsypy kierujące wydzielone materiały surowcowe do pojemników i kontenerów,
 - separator metali żelaznych, zlokalizowany w układzie transportu frakcji o wielkości powyżej 80 mm (tzw. frakcji nadsitowej)/odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego,
 - separator powietrzny przeznaczony do rozdziału odpadów pozostałych po segregacji w separatorze metali żelaznych na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) i ciężką,
 - rozdrabniacz końcowy,
 - belownica kanałowa,
 - system przenośników taśmowych transportujących poszczególne strumienie odpadów między elementami części mechanicznej instalacji;
- b) dwóch linii technologicznych (etap II), składających się z:
 - dwóch rozdrabniaczy wstępnych, pełniących funkcję rozrywarki do worków,

- dwóch przesiewaczy kaskadowo-dyskowych, umożliwiających rozdział odpadów na cztery frakcje – frakcję o wielkości 0-20 mm, frakcję o wielkości 20-60 mm, frakcję o wielkości 60-80 mm oraz frakcję o wielkości powyżej 80 mm,
- dwóch kabin sortowniczych (kabiny 8-stanowiskowe), przeznaczonych do segregacji frakcji o wielkości powyżej 80 mm (tzw. frakcji nadsitowej), wyposażonych w zsypy kierujące wydzielone materiały surowcowe do pojemników i kontenerów,
- dwóch separatorów metali żelaznych, zlokalizowanych w układzie transportu frakcji o wielkości powyżej 80 mm (tzw. frakcji nadsitowej)/odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego,
- dwóch separatorów powietrznych przeznaczonych do rozdziału odpadów pozostałych po segregacji w separatorze metali żelaznych na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) i ciężką,
- dwóch rozdrabniaczy końcowych,
- belownicy kanałowej,
- systemu przenośników taśmowych transportujących poszczególne strumienie odpadów między elementami części mechanicznych instalacji.

Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego prowadzący instalację planuje doposażenie hali sortowni w drugą linię technologiczną i jej uruchomienie z dniem 31 grudnia 2019 r. Uruchomienie drugiej linii nie wpłynie na pozostałe zapisy decyzji (w tym między innymi (m.in.) na ilość kierowanych do przetwarzania i wytwarzanych odpadów).

Poza urządzeniami wchodzącymi w skład linii technologicznej w hali sortowni wydzielono dwie strefy przyjęć odpadów przeznaczonych do przetwarzania. Na terenie jednej z nich wydzielono również stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych.

2) Część biologiczna instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów

Część biologiczna instalacji zlokalizowana jest w hali biologicznego przetwarzania – obiekcie stalowym o powierzchni 2 310,0 m². Hala posiada utwardzone, szczelne, betonowe podłoże z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz systemem wentylacji mechanicznej. W hali zainstalowano 6 wentylatorów dachowych o wydajności 10100 m³/h każdy, usytuowanych na wysokości 11,5 m i wyposażonych w filtry węglowe. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złośliwych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali sortowni. Hala biologicznego przetwarzania połączona jest z halą sortowni za pomocą łącznika.

Część biologiczna instalacji obejmuje:

- a) sześć reaktorów do biologicznego przetwarzania odpadów, każdy o szerokości wewnętrznej około 6,2 metra (m), długości 21,5 m i wysokości ścian 1,6 m, w tym:

- trzy reaktory przeznaczone do prowadzenia procesu biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm,
- trzy reaktory przeznaczone do prowadzenia procesu stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm.

Każdy z reaktorów posiada trzy ściany boczne wykonane z bloczków betonowych. Wzdłuż każdego reaktora biegnie ściana oporowa rozdzielająca reaktor na dwie równe części, o szerokości wewnętrznej 3,1 m, długości 21,5 m i wysokości ścian 1,6 m. Posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali,

- b) dwanaście tuneli o średnicy 3,0 m i długości roboczej 21,5 m każdy, wykonanych z folii polietylenowej (o grubości minimum 0,2 mm), w tym:
- sześć tuneli przeznaczonych do prowadzenia procesu biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm,
 - sześć tuneli przeznaczonych do prowadzenia procesu stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm.

W każdym reaktorze umieszczone zostaną dwa tunele,

- c) system napowietrzania odpadów w tunelach, składający się z wentylatorów (jeden na każdy tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów oraz przewodów napowietrzających (dwa kanały w każdym tunelu) umieszczonych wzdłuż każdego tunelu (w jego dolnej części),
- d) system ujmowania i oczyszczania powietrza technologicznego, składający się z przewodu odprowadzającego zanieczyszczone powietrze (jednego na każdy tunel) umieszczonego wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części), kolektora zbiorczego (wspólnego dla wszystkich tuneli) oraz dwóch biofiltrów kontenerowych z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpny oraz kora drzewna) o łącznej pojemności 36 m³ (15 m³ jeden, 21 m³ drugi), zlokalizowanych obok hali biologicznego przetwarzania,
- e) system nawadniania odpadów w tunelach, składający się z perforowanego, spłaszczonego przewodu umieszczonego wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części) połączonego w końcowym odcinku z przewodem pełnym a następnie z przewodem zbiorczym doprowadzającym pompą zanurzeniową wody opadowe ze zbiornika odparowywalnego,
- f) system ujmowania odcieków składający się z umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów odwodnienia liniowego hali biologicznego przetwarzania. Ujmowane odcieki kierowane są systemem kanalizacji do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³. W tym celu posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali,
- g) urządzenie do przerzucania odpadów w tunelach, składające się z torowiska oraz maszyny podstawowej (zespołu wierzącego), w której montowane będzie mieszadło składające się z łączonych kolejno ze sobą rur z zamontowanymi w równej odległości łopatkami (trzy łopatki na jedną rurę) o szerokości 7 cm i długości 8 cm oraz świdra o średnicy 20 cm. Łączna długość zmontowanego mieszadła wynosi 25,4 m (siedemnaście odcinków i jeden świder),
- h) urządzenie do napełniania tuneli.

Poza reaktorami w hali biologicznego przetwarzania wydzielono strefy magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania oraz odpadów wytwarzanych. W tym miejscu usytuowany zostanie również mobilny przesiewacz bębnowy wykorzystywany w procesie mechanicznego przesiewania odpadów wytworzonych w procesie biologicznego suszenia frakcji podsitowej oraz biologicznej stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm.

- 3) Sito do mechanicznego przetwarzania odpadów wytworzonych w procesie biologicznego suszenia frakcji podsitowej oraz biologicznej stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm

Sito dwufrakcyjne o wielkości oczek 20 mm i 40 mm (w zależności od ustawienia), wyposażone w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny, przeznaczone do przesiewania odpadów wytworzonych w procesie biosuszenia oraz biostabilizacji, ustawione w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej.

4. Opis stosowanej technologii

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów może być eksploatowana w trzech wariantach opisanych w punktach 1)-3). Warianty stosowane mogą być zamiennie (w sposób odrębny), w zależności od zapotrzebowania, przy zachowaniu maksymalnych ilości wskazanych w ustępie 2. w części II. pozwolenia.

- 1) Wariant I – mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych

Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest pięcioetapowo, zgodnie z poniższym opisem.

- a) Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych

Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni.

Przeznaczone do przetwarzania odpady zmieszane, po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjno-kontrolnych kierowane są do hali sortowni i rozładowywane w części magazynowej hali – w przeznaczonej do tego celu strefie przyjęć.

Przed skierowaniem odpadów do części mechanicznej dokonywana jest kontrola wizualna i wstępna manualna segregacja strumienia odpadów mająca na celu wyeliminowanie odpadów nienadających się do przetworzenia i mogących uszkodzić linię technologiczną (np. odpadów wielkogabarytowych, budowlanych). Z zasobni odpady transportowane są przy użyciu ładowarki kołowej do rozdrabniacza wstępnego (pełniącego funkcję rozrywarki do worków), skąd przenośnikiem wznoszącym kierowane są do przesiewacza kaskadowo-dyskowego, w którym następuje rozdział odpadów na cztery

frakcje – frakcję o wielkości 0-20 mm, frakcję o wielkości 20-60 mm, frakcję o wielkości 60-80 mm oraz frakcję o wielkości powyżej 80 mm.

- Frakcja o wielkości 0-20 mm i frakcja o wielkości 20-60 mm

Frakcja podsitowa, drobna, zawierająca znaczące ilości odpadów ulegających biodegradacji, kierowana jest systemem przenośników taśmowych do boksu w hali biologicznego przetwarzania w celu dalszej obróbki w części biologicznej instalacji.

- Frakcja o wielkości 60-80 mm

Frakcja podsitowa, drobna, zawierająca znaczące ilości odpadów ulegających biodegradacji, kierowana jest systemem przenośników taśmowych do separatora magnetycznego, w którym wydzielane są metale żelazne. Wysegregowane metale umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Pozostały strumień frakcji podsitowej kierowany jest do separatora powietrznego, w którym następuje rozdział masy odpadów na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) oraz frakcję ciężką.

Frakcja lekka kierowana jest do rozdrabniacza końcowego w celu uzyskania frakcji o wielkości 30-50 mm (w zależności od wymagań odbiorcy). Rozdrobnione odpady kierowane są systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania. Odpady te kwalifikowane są i przekazywane do zagospodarowania jako paliwo alternatywne.

Frakcja ciężka wydzielona w separatorze powietrznym transportowana jest przy użyciu ładowarki kołowej do boksu w hali biologicznego przetwarzania w celu dalszej obróbki w części biologicznej instalacji.

- Frakcja o wielkości powyżej 80 mm

Frakcja nadsitowa transportowana jest systemem przenośników taśmowych do kabiny sortowniczej, w której prowadzona jest ręczna segregacja, mająca na celu wydzielenie z masy odpadów frakcji papieru, tektury, tworzyw sztucznych, drewna, metali, odpadów wielomateriałowych, szkła, tekstyliów, gumy, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Wysortowany papier, tektura, tworzywa sztuczne i guma zsypani kierowane są na przenośnik taśmowy, a następnie do prasy belującej, skąd przenośnikiem taśmowym trafiają do miejsc magazynowania. Pozostałe wydzielone surowce zsypani kierowane są do pojemników lub kontenerów, a następnie do miejsc magazynowania. Strumień odpadów pozostały po sortowaniu kierowany jest do separatora magnetycznego, w którym wydzielane są metale żelazne. Wysegregowane metale umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Strumień odpadów pozostały po sortowaniu kierowany jest do separatora powietrznego, w którym następuje rozdział masy odpadów na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) oraz frakcję ciężką.

Fracja lekka kierowana jest do rozdrabniacza końcowego w celu uzyskania frakcji o wielkości 30-50 mm (w zależności od wymagań odbiorcy). Rozdrobnione odpady kierowane są systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania. Odpady te kwalifikowane są i przekazywane do zagospodarowania jako paliwo alternatywne.

Fracja ciężka wydzielona w separatorze powietrznym transportowana jest systemem przenośników taśmowych oraz przy użyciu ładowarki kołowej do miejsc magazynowania.

b) Biologiczne suszenie frakcji podsitowej

Biologiczne suszenie frakcji podsitowej pochodzącej ze zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych, zgodnie z poniższym opisem.

Fracja podsitowa, wydzielona w procesie mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, z części mechanicznej instalacji transportowana jest systemem przenośników taśmowych do boksu w hali biologicznego przetwarzania, a następnie, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, wprowadzana do urządzenia napełniającego tunele. Urządzenie to podczas wypełniania reaktorów umieszcza w masie odpadów przewody napowietrzające oraz przewód odprowadzający zanieczyszczone powietrze. Po całkowitym napełnieniu tunele są zamykane, a następnie podłączane do systemu napowietrzania i odbioru zanieczyszczonego powietrza.

W tunelach materiał wsadowy podlega intensywnemu suszeniu biologicznemu przez okres co najmniej 7 dni. W okresie tym odpady poddawane są procesom:

- intensywnego napowietrzania – proces napowietrzania odpadów prowadzony jest przy wykorzystaniu przewodów napowietrzających (dwa kanały w każdym tunelu) umieszczonych wzdłuż każdego tunelu (w jego dolnej części) oraz wentylatorów (jeden na każdy tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów. Nawiew powietrza następuje od dołu w systemie tłoczącym. Zanieczyszczone powietrze procesowe odbierane jest przewodami (jeden na każdy tunel) umieszczonymi wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części) i kierowane do kolektora zbiorczego (wspólnego dla wszystkich tuneli), a następnie do dwóch biofiltrów kontenerowych z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpny oraz kora drzewna) o łącznej pojemności 36 m³ (15 m³ jeden, 21 m³ drugi), zlokalizowanych obok hali biologicznego przetwarzania,
- ujmowania odcieków – proces ten prowadzony jest przy wykorzystaniu umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów odwodnienia liniowego hali biologicznego przetwarzania. Ujmowane odcieki kierowane są systemem kanalizacji do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³. W tym celu posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali.

W celu zapewnienia optymalnych warunków przebiegu procesu technologicznego w trakcie jego trwania prowadzony jest systematyczny pomiar temperatury masy odpadów.

Efektom procesu biologicznego suszenia jest zmniejszenie masy odpadów o około 20%. Wytworzony w wyniku procesu odpad nie jest ustabilizowany biologicznie.

Po zakończeniu procesu technologicznego tunele są rozrywane. Wyładunek wytworzonego odpadu prowadzony jest przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej. Odpad o kodzie 19 05 01 kierowany jest następnie do miejsc magazynowania lub bezpośrednio do dalszej obróbki mechanicznej i biologicznej. Zużyte tunele, stanowiące odpad o kodzie ex 15 01 02, kierowane są do obróbki mechanicznej w wariantcie II.

- c) Mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu na sicie o wielkości oczek 40 mm

Mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej. W hali zainstalowano 6 wentylatorów dachowych o wydajności 10100 m³/h każdy, usytuowanych na wysokości 11,5 m i wyposażonych w filtry węglowe. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złownonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali sortowni.

Proces przetwarzania polega na przesianiu odpadów na sicie o wielkości oczek 40 mm, wyposażonym dodatkowo w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny. W wyniku wyżej wymienionego procesu następuje wydzielenie odpadów wysokoenergetycznych, metali żelaznych oraz frakcji drobnej, zawierającej największe ilości odpadów biodegradowalnych. Frakcja nadsitowa, zawierająca znaczną ilość frakcji wysokoenergetycznej, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, kierowana jest do miejsc magazynowania. Odpad ten kwalifikowany jest i przekazywany do zagospodarowania jako paliwo alternatywne. Wydzielone drobne metale żelazne umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Frakcja podsitowa, o wielkości 0-40 mm kierowana jest do miejsc magazynowania lub bezpośrednio transportowana, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, do tuneli foliowych w celu dalszej obróbki biologicznej (stabilizacji tlenowej).

- d) Biologiczna stabilizacja tlenowa frakcji o wielkości 0-40 mm

Biologiczna stabilizacja frakcji o wielkości 0-40 mm pochodzącej z odpadów poddawanych wcześniej biologicznemu suszeniu prowadzona jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych, zgodnie z poniższym opisem.

Fracja podsitowa, wydzielona w procesie mechanicznego przetwarzania odpadów oznaczonych kodem 19 05 01, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, wprowadzana jest do urządzenia napelniającego tunele. Urządzenie to podczas wypełniania reaktorów umieszcza w masie odpadów przewód służący do nawadniania odpadów w tunelach, przewody napowietrzające oraz przewód odprowadzający zanieczyszczone powietrze. Po całkowitym napelnieniu tunele są zamykane, a następnie podłączone do systemu napowietrzania i odbioru zanieczyszczonego powietrza oraz do systemu nawadniania.

W tunelach materiał wsadowy podlega intensywnej obróbce biologicznej przez okres około 4 tygodni, do czasu osiągnięcia parametru AT_4 poniżej 10 miligramów (mg) O_2/g suchej masy (s.m.) lub spełnienia innych wymagań wskazanych w tabeli nr 8 części I. załącznika do pozwolenia.

W okresie tym odpady poddawane są procesom:

- intensywnego napowietrzania – proces napowietrzania odpadów prowadzony jest przy wykorzystaniu przewodów napowietrzających (dwa kanały w każdym tunelu) umieszczonych wzdłuż każdego tunelu (w jego dolnej części) oraz wentylatorów (jeden na każdy tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów. Nawiew powietrza następuje od dołu w systemie tłoczonym.

Zanieczyszczone powietrze procesowe odbierane jest przewodami (jeden na każdy tunel) umieszczonymi wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części) i kierowane do kolektora zbiorczego (wspólnego dla wszystkich tuneli), a następnie do dwóch biofiltrów kontenerowych z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpki oraz kora drzewna) o łącznej pojemności $36 m^3$ ($15 m^3$ jeden, $21 m^3$ drugi), zlokalizowanych obok hali biologicznego przetwarzania,

- ujmowania odcieków – proces ten prowadzony jest przy wykorzystaniu umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów odwodnienia liniowego hali biologicznego przetwarzania. Ujmowane odcieki kierowane są systemem kanalizacji do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności $10 m^3$. W tym celu posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali,
- przerzucania – odpady przerzucane są z częstotliwością 1 raz w tygodniu, przy czym pierwsze przerzucanie przeprowadzone powinno być nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji i osiągnięciu parametru AT_4 poniżej $20 mg O_2/g$ s.m. Przerzucanie odpadów prowadzone jest przy wykorzystaniu urządzenia do przerzucania odpadów. Przed rozpoczęciem procesu przerzucania zdejmowane jest zabezpieczenie przykrywające jeden z znajdujących się w ścianie hali biologicznego przetwarzania otworów, o średnicy 28 cm. Oś każdego z otworów znajduje się na wysokości 1,45 metrów nad poziomem terenu (m.n.p.t.).

W celu zapoczątkowania procesu pierwszy fragment mieszadła (świder) wprowadzany jest do otworu. Przerzucanie odpadów następuje w miarę

montowania kolejnych elementów mieszadła, które za pomocą silnika elektrycznego obracane są wokół własnej osi. Po zamontowaniu wszystkich części następuje ich demontaż i zakrycie otworu w ścianie hali. Otwór ten otwierany jest wyłącznie na czas pracy mieszadła. Pierwsze przierzucanie przeprowadzone powinno być po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji,

- nawadniania – odpady poddane biologicznemu suszeniu, w celu dalszej obróbki biologicznej wymagają ponownego nawodnienia. Odpady nawadnianie są bezpośrednio w tunelach, przy wykorzystaniu wód opadowych zgromadzonych w zbiorniku odparowalnym.

W celu zapewnienia optymalnych warunków przebiegu procesu biologicznego przetwarzania odpadów w toku procesu technologicznego prowadzony jest systematyczny pomiar temperatury i wilgotności masy odpadów. Dodatkowo w celu weryfikacji czy przetwarzane odpady osiągnęły parametry określone w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia w trakcie procesu technologicznego pobierane są próbki odpadów.

Po zakończeniu procesu technologicznego tunele są rozrywane. Wyładunek wytworzonego stabilizatu prowadzony jest przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej. Odpad o kodzie 19 05 99 kierowany jest następnie do miejsc magazynowania lub bezpośrednio do dalszej obróbki mechanicznej na sicie o wielkości oczek 20 mm. Zużyte tunele, stanowiące odpad o kodzie ex 15 01 02, kierowane są do obróbki mechanicznej w wariantcie II.

- e) Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu na sicie o wielkości oczek 20 mm

Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej. W hali zainstalowano 6 wentylatorów dachowych o wydajności 10100 m³/h każdy, usytuowanych na wysokości 11,5 m i wyposażonych w filtry węglowe. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złowonnych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali sortowni.

Proces przetwarzania polega na przesianiu odpadów na sicie o wielkości oczek 20 mm, wyposażonym dodatkowo w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny. Wytworzona w wyżej wymienionym procesie frakcja drobna, o wielkości 0-20 mm przekazywana jest uprawnionym podmiotom na potrzeby rekultywacji składowisk. Frakcja nadsitowa przekazywana jest do procesu unieszkodliwiania na składowiskach odpadów.

- 2) Wariant II – mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03

Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki prowadzone jest jednoetapowo – wyłącznie w części mechanicznej instalacji, na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni, zgodnie z poniższym opisem.

Przeznaczone do przetwarzania odpady surowcowe pochodzące z selektywnej zbiórki, po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjno-kontrolnych kierowane są do hali sortowni i rozładowywane w części magazynowej hali – w dwóch przeznaczonych do tego celu strefach przyjęć. Przed skierowaniem odpadów do części mechanicznej dokonywana jest kontrola wizualna i wstępna manualna segregacja strumienia odpadów mająca na celu wyeliminowanie odpadów nie nadających się do przetworzenia i mogących uszkodzić linię technologiczną (np. odpadów wielkogabarytowych, budowlanych). Z zasobni odpady transportowane są przy użyciu ładowarki kołowej do rozdrabniacza wstępnego (pełniącego funkcję rozrywarki do worków), skąd przenośnikiem wznoszącym kierowane są do przesiewacza kaskadowo-dyskowego, w którym następuje rozdział odpadów na cztery frakcje – frakcję o wielkości 0-20 mm, frakcję o wielkości 20-60 mm, frakcję o wielkości 60-80 mm oraz frakcję o wielkości powyżej 80 mm.

- a) Frakcja o wielkości 0-20 mm, frakcja o wielkości 20-60 mm i frakcja o wielkości 60-80 mm

Frakcja podsitowa, drobna, nienadająca się do odzysku materiałowego, kierowana jest systemem przenośników taśmowych do boksu w hali biologicznego przetwarzania. Frakcja ta w zależności od składu kwalifikowana jest jako pozostałość po sortowaniu przeznaczona do składowania lub komponent do produkcji paliwa alternatywnego w instalacji (w wariantcie III).

- b) Frakcja o wielkości powyżej 80 mm

Frakcja nadsitowa transportowana jest systemem przenośników taśmowych do kabiny sortowniczej, w której prowadzona jest ręczna segregacja, mająca na celu wydzielenie z masy odpadów frakcji papieru, tektury, tworzyw sztucznych, drewna, metali, odpadów wielomateriałowych, szkła, tekstyliów, gumy, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów budowlanych oraz materiałów i substancji niebezpiecznych. Wysortowany papier, tektura, tworzywa sztuczne i guma zsypami kierowane są na przenośnik taśmowy, a następnie do prasy belującej, skąd przenośnikiem taśmowym trafiają do miejsc magazynowania. Pozostałe wydzielone surowce zsypami kierowane są do pojemników lub kontenerów, a następnie do miejsc magazynowania. Strumień odpadów pozostały po sortowaniu kierowany jest do separatora magnetycznego, w którym wydzielane są metale żelazne. Wysegregowane metale umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Strumień odpadów pozostały po sortowaniu kierowany jest do separatora powietrznego, w którym następuje rozdział masy odpadów na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) oraz frakcję ciężką.

Frakcja lekka kierowana jest do rozdrabniacza końcowego w celu uzyskania frakcji o wielkości 30-50 mm (w zależności od wymagań odbiorcy). Rozdrobnione odpady kierowane są systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania. Odpady te kwalifikowane są i przekazywane do zagospodarowania jako paliwo alternatywne.

Fracja ciężka wydzielona w separatorze powietrznym transportowana jest systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania.

- 3) Wariant III – mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego

Przetwarzanie odpadów w celu produkcji paliwa alternatywnego prowadzone jest jednoetapowo – wyłącznie w części mechanicznej instalacji, na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni. Proces przetwarzania polega na wyselekcjonowaniu z masy odpadów kierowanych do instalacji frakcji wysokoenergetycznej, spełniającej wymagania określone dla paliw alternatywnych, zgodnie z poniższym opisem.

Przeznaczone do przetwarzania odpady, po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjno-kontrolnych kierowane są do hali sortowni i rozładowywane w części magazynowej hali – w przewidzianej do tego celu strefie przyjęć. Przed skierowaniem odpadów do części mechanicznej dokonywana jest kontrola wizualna i wstępna manualna segregacja strumienia odpadów mająca na celu wyeliminowanie odpadów nie nadających się do przetworzenia i mogących uszkodzić linię technologiczną (np. odpadów wielkogabarytowych, budowlanych). Z zasobni odpady transportowane są przy użyciu ładowarki kołowej na przenośnik taśmowy, a następnie kierowane do separatora magnetycznego, w którym wydzielane są metale żelazne. Wysegregowane metale umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Strumień odpadów pozostały po sortowaniu kierowany jest do separatora powietrznego, w którym następuje rozdział masy odpadów na frakcję lekką (wysokoenergetyczną) oraz frakcję ciężką.

Fracja lekka kierowana jest do rozdrabniacza końcowego w celu uzyskania frakcji o wielkości 30-50 mm (w zależności od wymagań odbiorcy). Rozdrobnione odpady kierowane są systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania. Odpady te kwalifikowane są i przekazywane do zagospodarowania jako paliwo alternatywne.

Fracja ciężka wydzielona w separatorze powietrznym transportowana jest systemem przenośników taśmowych do miejsc magazynowania.

III. Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

1. Prowadzenie procesów przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego w sposób odrębny, zapobiegający mieszanemu się wyżej wymienionych (ww.) grup odpadów.
2. Wydzielanie ze zmieszanych odpadów komunalnych odpadów surowcowych, przeznaczonych do dalszego odzysku oraz frakcji palnej, przeznaczonej do obróbki termicznej.
3. Wydzielanie ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji zawierającej największą ilość materiałów biodegradowalnych i poddawanie ww. frakcji przetwarzaniu biologicznemu w części biologicznej instalacji.

4. Doczyszczanie i dalsza segregacja odpadów komunalnych pochodzących z selektywnej zbiórki (wydzielenie poszczególnych frakcji materiałowych).
5. Wytwarzanie paliwa alternatywnego z odpadów o odpowiednich właściwościach fizyko-chemicznych.
6. Prowadzenie procesu biologicznego przetwarzania frakcji podsitowej (biologicznego suszenia oraz stabilizacji tlenowej) w hali biologicznego przetwarzania w systemie zamkniętym w tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w reaktorach betonowych i wyposażonych w infrastrukturę techniczną zapewniającą aktywne napowietrzanie, nawadnianie, ujmowanie odcieków, ochronę przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza i do środowiska wodno-gruntowego, przerzucanie odpadów oraz skuteczne stabilizowanie materiału – przy czym w przypadku:
 - 1) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-80 mm (tzw. frakcji podsitowej, oznaczonej kodem 19 12 12), wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania oraz ujmowania odcieków,
 - 2) biologicznej tlenowej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm, oznaczonej kodem 19 12 12, wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania, ujmowania odcieków, przerzucania i nawadniania.
7. Zapobieganie powstawaniu stref beztlenowych w tunelach poprzez systematyczne napowietrzanie oraz przerzucanie odpadów.
8. Nawadnianie odpadów poddawanych stabilizacji tlenowej (frakcji o wielkości 0-40 mm) wodami opadowymi zgromadzonymi w zbiorniku bezodpływowym.
9. Wykorzystywanie szczelnie zamkniętych worków (wypełnionych np. piaskiem) w przypadku konieczności dodatkowego zabezpieczenia końca tunelu (po zakończeniu załadunku) przed wydostawaniem się odpadów na zewnątrz oraz emisją.
10. Selektywne magazynowanie odpadów przeznaczonych do przetwarzania oraz odpadów wytwarzanych w przygotowanych do tego celu miejscach w hali sortowni, hali biologicznego przetwarzania i hali namiotowej (obiekcie stalowym z zadaszeniem wykonanym z materiału brezentowego o powierzchni 300 m² posiadającym utwardzone, szczelne, betonowe podłoże o grubości 51 cm), w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do powietrza, środowiska wodno-gruntowego oraz na tereny sąsiednie (przy czym szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów określone zostały w załączniku do niniejszej decyzji).
11. Ograniczanie do minimum czasu magazynowania zmieszanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania, frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm, 0-40 mm i 0-20 mm, stabilizatu, frakcji podsitowej poddanej biologicznemu suszeniu, frakcji o wielkości 20-40 mm oraz odpadów o kodach 16 03 06 i 19 12 12 kierowanych do przetwarzania w wariantcie III.
12. Ograniczanie objętości wytwarzanych odpadów poprzez zgniatanie i belowanie odpadów papieru, tektury, tworzyw sztucznych oraz gumy.
13. Zapobieganie emisji z tuneli foliowych poprzez otwieranie umieszczonych w nich otworów rewizyjnych wyłącznie na czas poboru próbek odpadów w procesie biologicznej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm.

14. Utrzymywanie urządzeń i obiektów we właściwym stanie technicznym.
15. Okresowa kontrola sprawności i kontrole techniczne wszystkich urządzeń wchodzących w skład instalacji.
16. Zastosowanie modułowego odpylacza filtracyjnego gwarantującego redukcję pyłu z odciągów powietrza z hali sortowni na poziomie minimum 90% i utrzymywanie jego sprawności na pożądanym poziomie.
17. Zastosowanie systemu biofiltracji gwarantującego oczyszczanie powietrza z procesów biologicznego przetwarzania na poziomie minimum 95% i utrzymywanie biofiltrów w stanie gwarantującym pożądaną skuteczność redukcji.
18. Zastosowanie w hali sortowni i hali biologicznego przetwarzania - wymiennie w zależności od potrzeb - mobilnego urządzenia antyodorowego pracującego w trybie ciągłym.
19. Zastosowanie filtrów węglowych na każdym z wentylatorów dachowych hali biologicznego przetwarzania odpadów i utrzymywanie ich sprawności na pożądanym poziomie.
20. Prowadzenie procesu rozładunku, przeładunku i segregacji odpadów przy zamkniętych wrotach hali technologicznej – minimalizacja okresu otwarcia bram wjazdowych hal.
21. Wdrażanie nowych i kontynuacja podjętych działań w zakresie ograniczania emisji substancji złośliwych oraz ich systematyczny monitoring z uwzględnieniem postępu naukowo-technicznego w tej dziedzinie.

IV. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii

1. Zastosowanie maszyn i urządzeń charakteryzujących się niską energochłonnością.
2. Monitoring zużycia energii elektrycznej i analiza przyczynowa w przypadku stwierdzenia jej zwiększonego zużycia.
3. Identyfikacja możliwości zmniejszenia zapotrzebowania na energię.
4. Wprowadzenie systemu ścisłej kontroli procesowej eliminującego przypadki nieuzasadnionej konsumpcji energii.
5. Przeglądy i konserwacje urządzeń w celu zapewnienia prawidłowego ich funkcjonowania oraz eliminacji nieuzasadnionej, nadmiernej konsumpcji energii.

V. Rodzaj i ilość wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw i energii

1. Zużycie wody – 368 m³/rok, w tym:
 - 1) mycie urządzeń i obiektów instalacji – 48 m³/rok,
 - 2) wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów (w przypadku braku wody opadowej w zbiorniku odparowalnym) – 320 m³/rok.
2. Zużycie energii elektrycznej – 1300 MWh/rok.
3. Zużycie oleju napędowego – 140 m³/rok.

VI. Warunki przetwarzania odpadów

1. Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów
 - 1) Wariant I – proces mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych
 - a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów
 - Część mechaniczna instalacji (odpad o kodzie 20 03 01) – 90 000,0 Mg/rok;

- Część biologiczna instalacji – 47 700,0 Mg/rok, w tym:
 - biologiczne suszenie (odpad o kodzie 19 12 12 – frakcja o wielkości 0-80 mm) – 33 000,0 Mg/rok,
 - stabilizacja tlenowa (odpad o kodzie 19 12 12 – frakcja o wielkości 0-40 mm) – 9 800,0 Mg/rok;
 - Sito o wielkości oczek 20 mm i 40 mm, wyposażone w taśmociągi wyładowcze oraz separator magnetyczny – 194 300,0 Mg/rok, w tym:
 - przetwarzanie odpadu powstałego w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej (odpad o kodzie 19 05 01) – 26 400,0 Mg/rok,
 - przetwarzanie stabilizatu (odpad o kodzie 19 05 99) – 9 310,0 Mg/rok.
- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesów przetwarzania odpadów
- Przetwarzanie odpadów w części mechanicznej instalacji

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodem 20 03 01, stanowią odpowiednio tabele nr 1 i nr 2 w części I. załącznika do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznego suszenia

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu biologicznego suszenia odpadów, oznaczonych kodem 19 12 12, stanowią odpowiednio tabele nr 3 i nr 4 w części I. załącznika do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 40 mm

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu przesiewania na sicie o wielkości oczek 40 mm odpadów poddanych biologicznemu suszeniu, oznaczonych kodem 19 05 01, stanowią odpowiednio tabele nr 5 i nr 6 w części I. załącznika do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznej stabilizacji tlenowej

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu biologicznej stabilizacji tlenowej odpadów, oznaczonych kodem 19 12 12, stanowią odpowiednio tabele nr 7 i nr 8 w części I. załącznika do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 20 mm

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu przesiewania na sicie o wielkości oczek 20 mm stabilizatu,

oznaczonego kodem 19 05 99, stanowią odpowiednio tabele 9 i 10 w części I. załącznika do decyzji.

c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.

Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest pięcioetapowo, zgodnie z poniższym zestawieniem.

— Przetwarzanie odpadów w części mechanicznej instalacji

Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni.

Odpady wymienione w tabeli nr 1 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. a) w części II. pozwolenia.

— Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznego suszenia

Biologiczne suszenie frakcji podsitowej pochodzącej ze zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych.

Odpady wymienione w tabeli nr 3 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

R3 – recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. b) w części II. pozwolenia.

— Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 40 mm

Mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej.

Odpady wymienione w tabeli nr 5 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. c) w części II. pozwolenia.

- Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznej stabilizacji tlenowej

Biologiczna stabilizacja frakcji o wielkości 0-40 mm pochodzącej z odpadów poddawanych wcześniej biologicznemu suszeniu prowadzona jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych.

Odpady wymienione w tabeli nr 7 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

D8 – obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji załącznika do ustawy o odpadach, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregokolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1-D12 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. d) w części II. pozwolenia.

- Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 20 mm

Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej.

Odpady wymienione w tabeli nr 9 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

D13 – sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1-D12 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. e) w części II. pozwolenia.

- d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Odpady dopuszczone do przetwarzania w wariantcie I funkcjonowania instalacji, wymienione w tabelach nr 1, nr 3, nr 5, nr 7 i nr 9 w części I. załącznika do decyzji magazynowane powinny być na terenie zakładu,

na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawierają odpowiednio tabele nr 1, nr 3, nr 5, nr 7 i nr 9 w części I. załącznika do decyzji.

- 2) Wariant II – proces mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03
- a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechanicznego przetwarzania odpadów
- Część mechaniczna instalacji – 38 000,0 Mg/rok.
- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu przetwarzania odpadów
- Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03, stanowią odpowiednio tabele nr 11 i nr 12 w części II. załącznika do decyzji.
- c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów
- Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni w części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.
- Odpady wymienione w tabeli nr 11 w części II. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:
- R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.
- Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.2) w części II pozwolenia.
- d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania
- Odpady dopuszczone do przetwarzania w wariacie II funkcjonowania instalacji, wymienione w tabeli nr 11 w części II załącznika do decyzji magazynowane powinny być na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.
- Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawiera tabela nr 11 w części II. załącznika do decyzji.

- 3) Wariant III – proces mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego
- a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechanicznego przetwarzania odpadów
- Część mechaniczna instalacji – 30 000,0 Mg/rok.
- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu przetwarzania odpadów
- Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego, stanowią odpowiednio tabele nr 13 i nr 14 w części III. załącznika do decyzji.
- c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów
- Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni w części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.
- Odpady wymienione w tabeli nr 13 w części III. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:
- R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.
- Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.3) w części II. pozwolenia.
- d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania
- Odpady dopuszczone do przetwarzania w wariantcie III funkcjonowania instalacji, wymienione w tabeli nr 13 w części III. załącznika do decyzji magazynowane powinny być na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.
- Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawiera tabela nr 13 w części III. załącznika do decyzji.
2. Proces przetwarzania poza instalacją odpadów wielkogabarytowych
- 1) Moc przerobowa w zakresie manualnego przetwarzania odpadów
- Stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych – 5 000,0 Mg/rok.
- 2) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu manualnego przetwarzania odpadów

Wyszczególnienia odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu manualnego przetwarzania odpadów wielkogabarytowych, stanowią odpowiednio tabele nr 15 i nr 16 w części IV. załącznika do decyzji.

3) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Odpady wielkogabarytowe przetwarzane są na specjalnie do tego celu przygotowanym stanowisku na terenie zakładu, położonego na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych zlokalizowane jest w części magazynowej hali sortowni – w przeznaczony do tego celu strefie przyjęć. Obiekt posiada utwardzone, szczelne, betonowe podłoże o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej. W hali zastosowano odciągi miejscowe systemu wentylacji wywiewnej o wydajności 40000 m³/h nad taśmociągami linii sortowniczej. Powietrze oczyszczane jest w modułowym odpylaczu filtracyjnym o klasie filtracji M5 i odprowadzane do atmosfery dwoma emitorami (wentylatory wywiewne o wydajności 20000 m³/h każdy) o wysokościach 11,5m, przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm i wylotach zadaszonych. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złoonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali biologicznego przetwarzania.

Stanowisko demontażowe wyposażone jest w zestawy narzędzi ręcznych i elektrycznych oraz kontenery na wysortowane materiały surowcowe.

Odpady wymienione w tabeli nr 15 w części IV. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Odpady przeznaczone do przetwarzania po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjno-kontrolnych kierowane są do wydzielonego miejsca na terenie hali sortowni pełniącego jednocześnie funkcję stanowiska do demontażu odpadów wielkogabarytowych. Na stanowisku prowadzony jest manualny demontaż odpadów wielkogabarytowych przy użyciu prostych narzędzi ręcznych (w tym narzędzi elektrycznych) na poszczególne frakcje materiałowe oraz podstawowa segregacja odpadów powstałych w wyniku procesu demontażu. Odpady surowcowe umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania. Pozostałość z sortowania (tzw. balast) nie jest magazynowana – bezpośrednio po wytworzeniu kierowana jest do części mechanicznej instalacji (wariant III) w celu dalszej obróbki.

4) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Odpady dopuszczone do przetwarzania oznaczone kodem 20 03 07, wymienione w tabeli nr 15 w części IV. załącznika do decyzji magazynowane powinny

być na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania odpadów zawiera tabela nr 15 w części IV. załącznika do decyzji.

VII. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii

1. Emisja hałasu do środowiska

Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, na tereny mieszkaniowo – usługowe (zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami) wynosi:

- 1) $L_{Aeq D} - 55$ dB (A) w porze dnia, w godz. 6⁰⁰ ÷ 22⁰⁰;
- 2) $L_{Aeq N} - 45$ dB (A) w porze nocy, w godz. 22⁰⁰ ÷ 6⁰⁰.

Czas pracy głównych źródeł hałasu:

- a) sortownia, wentylacja hali sortowni i magazynu wraz z ładowarką - 16 godzin w porze dnia,
- b) hala biologicznego przetwarzania odpadów wraz z wentylacją – cykl ciągły: 16 godz. w porze dnia i 8 godz. w porze nocy,
- c) hala biologicznego przetwarzania odpadów: maszyna do napelniania rękawów – 2 godz., przesiewacz 1 godzina, ładowarka – 1 godzina w ciągu 8 godzin, tylko w porze dnia.

2. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

- 1) Źródła powstawania i miejsca wprowadzania substancji do powietrza:
 - dwa biofiltry kontenerowe z wypełnieniem naturalnym, o łącznych pojemnościach 15 m³ i 21 m³, zlokalizowane obok hali biologicznego przetwarzania; minimalna efektywność usuwania zanieczyszczeń na poziomie 95%; odprowadzanie powietrza poprocesowego odbywa się całą powierzchnią czynną biofiltrów - łącznie 15,6 m² (emisja niezorganizowana);
 - budynek hali sortowni wyposażony w odciągi miejscowe kierujące zanieczyszczone powietrze do oczyszczenia w modułowym odpylaczu filtracyjnym EKO-FILTR typu ODP o klasie filtracji M5 (gwarantowana skuteczność odpylania na poziomie minimum 90%), oczyszczone w filtrze powietrze usuwane do atmosfery dwoma emitarami (EHS1 i EHS2) o wysokościach 11,5 m i przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm, wyloty zadaszone;
 - budynek hali biologicznego przetwarzania wyposażony w system wentylacji wywiewnej ogólnej składający się z 6 wentylatorów dachowych typu DVS 760DS, każdy o wydajności 10100 m³/h; odprowadzanie powietrza następuje sześcioma emitarami (EHB1 do EHB6) o wysokościach 11,5 m i przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm (wyloty zadaszone), każdy z emitatorów wyposażony w filtr węglowy.

- 2) Wielkości dopuszczalnej emisji oraz źródła powstawania i miejsca wprowadzania substancji do powietrza zgodnie z poniższymi tabelami nr 1÷5.

Tabela 1. Emisja dopuszczalna dla każdego z dwóch emitorów sortowni (EHS1 i EHS2) o wysokości 11,5 m i przekroju kwadratowym 1185 x 1185 mm (wylot zadaszony), każdy z emitorów wyposażony w modułowy odpylacz filtracyjny o gwarantowanej skuteczności odpylania na poziomie minimum 90%

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
1	pył ogółem	0,00172
2	pył zawieszony PM10	0,00172
3	pył zawieszony PM2,5	0,001582
4	siarkowodór	$2,08 \cdot 10^{-7}$
5	merkaptany	$1,04 \cdot 10^{-7}$
6	amoniak	$2,08 \cdot 10^{-6}$
7	aceton	$2,08 \cdot 10^{-7}$
8	węglowodory alifatyczne	$3,95 \cdot 10^{-5}$
9	węglowodory aromatyczne	$9,63 \cdot 10^{-6}$
10	dwutlenek siarki	0,00042
11	dwutlenek azotu	0,0287
12	tlenek węgla	0,0664
13	benzen	$2,78 \cdot 10^{-5}$

Tabela 2. Emisja dopuszczalna dla budynku hali sortowni

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
1	pył ogółem	0,00344
2	pył zawieszony PM10	0,00344
3	pył zawieszony PM2,5	0,003164
4	siarkowodór	$4,16 \cdot 10^{-7}$
5	merkaptany	$2,08 \cdot 10^{-7}$
6	amoniak	$4,16 \cdot 10^{-6}$
7	aceton	$4,16 \cdot 10^{-7}$
8	węglowodory alifatyczne	0,000079
9	węglowodory aromatyczne	$1,93 \cdot 10^{-5}$
10	dwutlenek siarki	0,00084
11	dwutlenek azotu	0,0574
12	tlenek węgla	0,1328
13	benzen	$5,56 \cdot 10^{-5}$

Tabela 3. Emisja dopuszczalna dla każdego z sześciu emitorów hali biologicznego przetwarzania odpadów (od EHB1 do EHB6) o wysokości 11,5 m i przekroju kwadratowym 1185 x 1185 mm (wylot zadaszony), każdy z emitorów wyposażony w filtr węglowy

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
1	pył ogółem	0,00895
2	pył zawieszony PM10	0,00895
3	pył zawieszony PM2,5	0,00823
4	siarkowodór	$4,55 \cdot 10^{-7}$
5	merkaptany	$2,28 \cdot 10^{-7}$

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
6	amoniak	$4,55 \cdot 10^{-6}$
7	aceton	$4,55 \cdot 10^{-7}$
8	węglowodory aromatyczne	$1,302 \cdot 10^{-5}$
9	węglowodory alifatyczne	$5,44 \cdot 10^{-5}$
10	dwutlenek siarki	0,00028
11	dwutlenek azotu	0,0192
12	tlenek węgla	0,0443
13	benzen	0,0000232

Tabela 4. Emisja dopuszczalna dla budynku hali biologicznego przetwarzania

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
1	pył ogółem	0,0537
2	pył zawieszony PM10	0,0537
3	pył zawieszony PM2,5	0,04938
4	siarkowodór	$2,73 \cdot 10^{-6}$
5	merkaptany	$1,37 \cdot 10^{-6}$
6	amoniak	$2,73 \cdot 10^{-5}$
7	aceton	$2,73 \cdot 10^{-6}$
8	węglowodory aromatyczne	$7,81 \cdot 10^{-5}$
9	węglowodory alifatyczne	0,000326
10	dwutlenek siarki	0,00168
11	dwutlenek azotu	0,1152
12	tlenek węgla	0,2658
13	benzen	0,00013

Tabela 5. Emisja roczna z całej instalacji

L.p.	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [Mg/rok]
1	pył ogółem	0,1486
2	pył zawieszony PM10	0,1486
3	pył zawieszony PM2,5	0,1367
4	siarkowodór	0,00002584
5	merkaptany	0,00001292
6	amoniak	0,0002584
7	aceton	0,00002584
8	węglowodory alifatyczne	0,00676
9	węglowodory aromatyczne	0,001658
10	dwutlenek siarki	0,00472
11	dwutlenek azotu	0,344
12	tlenek węgla	0,753
13	benzen	0,001406

3. Wytwarzanie odpadów

- 1) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji do mechaniczno- biologicznego przetwarzania odpadów oraz sposoby gospodarowania, w tym magazynowania odpadów

Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w wariantcie:

- a) przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (wariant I),
- b) przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 (wariant II),
- c) przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego (wariant III)

z uwzględnieniem sposobów gospodarowania, w tym magazynowania odpadów, stanowią odpowiednio tabele nr 2, nr 4, nr 6, nr 8 i nr 10 w części I., tabela nr 12 w części II. oraz tabela nr 14 w części III. załącznika do decyzji.

2) Sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami

Prowadzący instalację w zakresie gospodarki wytwarzanymi odpadami zobowiązany jest spełniać następujące warunki:

- a) prowadzić działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów;
- b) nie mieszać odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów oraz odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne;
- c) dostarczać odpady z miejsc powstawania do miejsca magazynowania i przetwarzania w pojemnikach zapewniających bezpieczeństwo ludzi i środowiska;
- d) zapewnić zagospodarowanie wytwarzanych odpadów zgodnie z hierarchią określoną w ustawie o odpadach;
- e) przekazywać odpady wyłącznie uprawnionym podmiotom lub osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, które wykorzystują odpady na potrzeby własne zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- f) prowadzić ilościową i jakościową ewidencję wytwarzanych odpadów z zastosowaniem karty ewidencji odpadów oraz karty przekazania odpadów;
- g) zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi magazynowanie odpadów, z zachowaniem następujących zasad:
 - odpady mogą być magazynowane wyłącznie na terenie, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny,
 - miejsca magazynowania odpadów winny być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych i zwierząt,
 - sposób magazynowania odpadów powinien uwzględniać właściwości fizyczne i chemiczne odpadów,
 - odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeśli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat (przy uwzględnieniu zapisów zawartych w załączniku do niniejszej decyzji),
 - odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku (przy uwzględnieniu zapisów zawartych w załączniku do niniejszej decyzji).

3) Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko

- a) prowadzenie procesu segregacji odpadów w sposób zapewniający uzyskanie jak największej ilości surowców wtórnych;
- b) prowadzenie procesu biologicznej stabilizacji tlenowej frakcji podsitowej o wielkości 0-40 mm w sposób zapewniający uzyskanie stabilizatu spełniającego parametry określone w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia;
- c) ograniczanie objętości wytwarzanych odpadów poprzez zgniatanie i belowanie odpadów papieru, tektury, tworzyw sztucznych oraz gumy;
- d) dokonywanie systematycznych przeglądów i remontów urządzeń wchodzących w skład instalacji;
- e) selektywne magazynowanie odpadów w przygotowanych do tego celu miejscach w hali sortowni, hali biologicznego przetwarzania i hali namiotowej, w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do powietrza, środowiska wodno-gruntowego oraz na tereny sąsiednie;
- f) przekazywanie wytworzonych odpadów wyłącznie uprawnionym odbiorcom;
- g) preferowanie odbiorców zapewniających recykling wytworzonych odpadów.

VIII. Ilość, stan i skład ścieków – niewprowadzanych do wód lub do ziemi

Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci ścieków z mycia urządzeń i nawierzchni obiektów instalacji oraz odcieków technologicznych z procesu przetwarzania biologicznego (załadunek/rozładunek odpadów do rękawów), odprowadzanych do szczelnego, bezodpływowego zbiornika o pojemności 10 m³ skąd, w zależności od potrzeb (nie dopuszczając do przepełnienia się zbiornika), wywożone są za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków.

Ilość ścieków wynosi – 69 m³/rok

Stan i skład ścieków:

temperatura ≤ 35 °C

odczyn (pH) – 6,5 ÷ 9,0

miedź ≤ 0,95 mgCu/dm³

ołów ≤ 0,95 mgPb/dm³

nikiel ≤ 0,95 mgNi/dm³

chrom ogólny ≤ 0,95 mgCr/dm³

fosfor ogólny ≤ 25,0 mgP/dm³

azot amonowy ≤ 650 mg N/dm³

IX. Warunki i parametry charakteryzujące pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych

1. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych – nie określa się.
2. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu – nie określa się.
3. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment rozpoczęcia wyłączania instalacji – nie określa się.
4. Warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii:
 - 1) w trakcie rozruchu – nie określa się;
 - 2) w trakcie wyłączania – nie określa się.

X. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposobów ich systematycznego nadzorowania

1. Prowadzenie procesów mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w sposób gwarantujący zabezpieczenie środowisko gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, tj. w wyznaczonych miejscach o utwardzonym, szczelnym podłożu.
2. Ujmowanie wszystkich strumieni ścieków przemysłowych systemem wewnętrznej kanalizacji zakładowej.
3. Gromadzenie ścieków w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach - nie dopuszczając do ich przepełnienia oraz wywożenie powstałych ścieków specjalistycznym sprzętem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków.
4. Utrzymywanie w pełnej sprawności technicznej i eksploatacyjnej wszystkich urządzeń będących na wyposażeniu instalacji.
5. Wykonywanie regularnych przeglądów wszystkich urządzeń będących na wyposażeniu instalacji włącznie z kontrolą szczelności utwardzonych nawierzchni oraz systemów zbierania i gromadzenia ścieków.

XI. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych oraz termin przekazywania informacji i danych organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

1. Prowadzenie ewidencji ilości zużywanych, surowców, materiałów, paliw i energii oraz wody wykorzystanej do stabilizacji tlenowej przetwarzanych odpadów wymienionych w części V. niniejszej decyzji.
2. Prowadzenie ewidencji ilości odpadów poddawanych przetwarzaniu i odpadów powstających w wyniku prowadzenia poszczególnych procesów przetwarzania, odrębnie dla:
 - 1) procesu przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (oddzielnie dla każdego etapu);
 - 2) procesu przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03;
 - 3) procesu przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego;
 - 4) procesu przetwarzania poza instalacją odpadów wielkogabarytowych.
3. Prowadzenie rocznej ewidencji ilości pozostałości z sortowania (frakcji nadsitowej oraz frakcji niepalnej – zanieczyszczeń), stabilizatu, frakcji o wielkości 0-20 mm, frakcji o wielkości 0-80 mm wytwarzanej w wariancie II oraz paliwa alternatywnego, przekazywanych poszczególnym podmiotom w celu dalszego zagospodarowania (lub zagospodarowanych we własnym zakresie).
4. Prowadzenie rejestru zawierającego daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej partii odpadów w tunelach.
5. Przekazywanie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, ewidencji i rejestru, o których mowa w ust. 1-4 za poprzedni rok kalendarzowy, począwszy od danych za rok 2018.
6. Wykonywanie badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie spełniania przez wytwarzany odpad oznaczony kodem 19 05 99 (stabilizat) parametrów,

wskazanych w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia z częstotliwością raz w miesiącu i przekazywanie ich wyników w terminach do:

- 1) 15 kwietnia – za pierwszy kwartał danego roku,
- 2) 15 lipca – za drugi kwartał danego roku,
- 3) 15 października – za trzeci kwartał danego roku,
- 4) 15 stycznia – za czwarty kwartał poprzedniego roku.

Pobór próbek oraz badanie stabilizatu prowadzone powinno być przez akredytowane laboratorium lub laboratorium posiadające certyfikat wdrożonego systemu jakości w zakresie badania określonych parametrów.

7. Wykonywanie badań wytwarzanego paliwa alternatywnego w zakresie wartości opałowej, wilgotności całkowitej, zawartości chloru, zawartości siarki, zawartości wodoru i zawartości popiołu z częstotliwością raz na kwartał oraz przekazywanie ich wyników w terminach do:

- 1) 15 kwietnia – za pierwszy kwartał danego roku,
- 2) 15 lipca – za drugi kwartał danego roku,
- 3) 15 października – za trzeci kwartał danego roku,
- 4) 15 stycznia – za czwarty kwartał poprzedniego roku.

Pobór próbek oraz badanie paliwa alternatywnego prowadzone powinno być przez akredytowane laboratorium lub laboratorium posiadające certyfikat wdrożonego systemu jakości w zakresie badania określonych parametrów.

XII. Usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza

Na emitorach EHB1 i EHS1.

XIII. Sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek

1. Sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko

- 1) Pobieranie próbek do badań z 6 otworów (punktów) badawczych, o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):

- a) Punkt badawczy nr 1 - 52°06'21,6" N; 20°48'34,1" E;
- b) Punkt badawczy nr 2 - 52°06'21,7" N; 20°48'36,3"E;
- c) Punkt badawczy nr 3 - 52°06'21,7" N; 20°48'36,3"E;
- d) Punkt badawczy nr 4 - 52°06'21,5" N; 20°48'36,8"E;
- e) Punkt badawczy nr 5 - 52°06'20,8" N; 20°48'37,0"E;
- f) Punkt badawczy nr 6 - 52°06'18,2" N; 20°48'37,6"E

z głębokości 1 – 2 m p.p.t. oraz uśrednienie pobranych próbek w ramach badanego otworu w celu otrzymania prób jednorodnych.

- 2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w próbkach jednorodnych niżej wymienionych substancji, stanu i elementów fizykochemicznych:

- a) Cd (kadm), Cu (miedź), Pb (ołów), Zn (cynk), Cr (chrom), Ni (nikiel), Mo (molibden), Hg (rtęć), As (arsen), benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, cyjanki wolne, cyjanki – związki kompleksowe, benzen, toluen;
 - b) odczyn (pH).
- 3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat:
 - a) daty pobrania próbki,
 - b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
 - c) głębokości pobrania próbki,
 - d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
 - e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbek.
 - 4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z zawartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.
 - 5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt. 2, z częstotliwością co najmniej jeden raz na dziesięć lat, w równych odstępach czasu.
 - 6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt. 3 i 4, organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.
2. Sposób i częstotliwość wykonywania pomiarów zawartości w wodach gruntowych substancji powodujących ryzyko
- 1) Pobieranie próbek do badań z dwóch otworów (punktów) badawczych, o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):
 - a) Punkt badawczy nr 1 - 52°06'21,5" N; 20°48'36,8" E;
 - b) Punkt badawczy nr 2 - 52°06'20,8" N; 20°48'37,0"E.
 - 2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w pobranych próbkach niżej wymienionych substancji, stanu i elementów fizykochemicznych:
 - a) Cd (kadm), Cu (miedź), Pb (ołów), Zn (cynk), Cr (chrom), Ni (nikiel), Mo (molibden), Hg (rtęć), As (arsen), Ba (bar), Se (selen), Tl (tal), suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA), cyjanki wolne,
 - b) odczyn (pH), ogólny węgiel organiczny (OWO), przewodność właściwa.
 - 3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat:
 - a) daty pobrania próbki,
 - b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
 - c) głębokości pobrania próbki,
 - d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
 - e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbek.
 - 4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z wartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.
 - 5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt 2, z częstotliwością co najmniej raz na pięć lat, w równych odstępach czasu.
 - 6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt 3, organowi

właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.

XIV. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczanie skutków awarii

1. Prowadzenie regularnych przeglądów i konserwacji urządzeń znajdujących się na wyposażeniu instalacji.
2. Zachowanie warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego w trakcie eksploatacji instalacji.
3. Przestrzeganie wymogów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
4. Przestrzeganie procedur postępowania na wypadek wystąpienia awarii.

XV. Sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko

Nie określa się.

XVI. Postępowanie po zakończeniu działalności

Zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów Prawa budowlanego, Prawa ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

XVII. Dodatkowe wymagania

1. W razie wystąpienia awarii przemysłowej należy natychmiast zawiadomić o tym fakcie właściwego powiatowego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
2. Przekazywanie wyników okresowych pomiarów hałasu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska również w wersji elektronicznej.
3. Podjęcie dodatkowych działań w celu ograniczenia emisji substancji złośliwych oraz informowanie organu właściwego do wydania pozwolenia o podejmowanych działaniach w terminie do końca stycznia każdego roku.

XVIII. Termin ważności pozwolenia

Udziela się pozwolenia zintegrowanego na czas nieoznaczony.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 grudnia 2014 r., uzupełnionym w dniu 15 stycznia 2015 r., Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa, reprezentowane przez pełnomocnika Panią Ewelinę Lerka, wystąpiła do Marszałka Województwa Mazowieckiego o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn, gmina Nadarzyn, powiat pruszkowski.

Przedmiotowa instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż klasyfikuje się zgodnie z ust. 5 pkt 3 litera (lit.) b, załącznika do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. poz. 1169), do instalacji w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności

przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, w tym zmieszanych odpadów komunalnych, kwalifikowana jest zgodnie z §3 ust. 1 pkt 80 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71), jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Instalacja ta zgodnie z ustaleniami Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012–2017 z uwzględnieniem lat 2018–2023 posiada status instalacji zastępczej, po rozbudowie – RIPOK. Natomiast stosownie do zapisów uchwały nr 138/16 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2016 r. zmieniającej uchwałę w sprawie wykonania Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012–2017 z uwzględnieniem lat 2018–2023 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 4 listopada 2016 r. poz. 9299) posiada status instalacji regionalnej (RIPOK) do przetwarzania odpadów komunalnych dla regionu warszawskiego, dla której zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska, organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego jest marszałek województwa.

W dniu 19 marca 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn, Kajetany, ul. Czarny Las 59H, 05-830 Nadarzyn. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, zawarta w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn do udziału w postępowaniu z wniosku Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o. o.

Wnioskiem z dnia 26 kwietnia 2015 r. (uzupełnionym w dniu 15 maja 2015 r. oraz 22 maja 2015 r.), chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Szpaler”, ul. Sochaczewska 84, Macierzysz, 05-850 Ożarów Mazowiecki. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Szpaler”, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Z uwagi na analizę merytoryczną wniosku, pismem z dnia 22 czerwca 2015 r., przedłużono termin załatwienia sprawy.

Po analizie merytorycznej wniosku stwierdzono, że nie spełnia on wymogów określonych w przepisach prawa i pismem z dnia 1 lipca 2015 r. tutejszy (tut.) organ wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia braków i złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

Pełnomocnik prowadzącego instalację pismem z dnia 3 lipca 2015 r. (data wpływu 6 lipca 2015 r.), wystąpił o zawieszenie przedmiotowego postępowania. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego zawiesił prowadzone

postępowanie. Na powyższe postanowienie w dniu 23 lipca 2015 r. Stowarzyszenie „Szpaler” złożyło zażalenie, które zostało w dniu 30 lipca 2015 r. przekazane do organu wyższego stopnia.

Postanowieniem z dnia 21 września 2015 r., znak: DOŚwoa-285-68/34359/15/AW, Minister Środowiska uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 10 lipca 2015 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W związku z powyższym, w odpowiedzi na wezwanie z dnia 1 lipca 2015 r., pismem z dnia 28 września 2015 r., pełnomocnik Spółki "HETMAN" przedłożył uzupełnienia do wniosku.

W dniu 13 lipca 2015 r. Pani Ewelina Lerka – pełnomocnik prowadzącego instalację, zapoznała się z dokumentami w sprawie.

W dniu 20 lipca 2015 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, zawiadomił tut. organ o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej w Nadarzynie, eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o.

Wnioskiem z dnia 3 sierpnia 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów, ul. Spokojna 19B, 05-480 Karczew. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Wnioskiem z dnia 5 sierpnia 2015 r. Stowarzyszenie „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, jako organizacja ekologiczna uczestnicząca w postępowaniu na prawach strony, wystąpiła o udostępnienie informacji publicznej w zakresie prowadzonego postępowania tj. wydania kserokopii dokumentów.

Na podstawie art. 74 § 2, w związku z art. 73 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, dalej kpa, postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 r. odmówiono Stowarzyszeniu „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, wydania kserokopii dokumentów.

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-IN.7060.5.2015.WP, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, zlokalizowanej w Nadarzynie, eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.

Wnioskiem otrzymanym w dniu 21 sierpnia 2015 r. (uzupełnionym w dniu 4 listopada 2015 r.) chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, ul. Grójecka 119 m.17, 02-120 Warszawa, reprezentowane przez pełnomocnika Panią Magdalenę Popławską. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

W dniu 27 sierpnia 2015 r., wpłynęło pismo Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" w którym to piśmie prowadzący instalację odniósł się do uwag dotyczących przedmiotowej instalacji, przekazanych do tut. organu przez Stowarzyszenie „Szpaler”.

W dniach 4 listopada 2015 r. oraz 18 stycznia 2017 r., Pani Magdalena Popławska, reprezentująca Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, przekazała stanowisko dot. przedmiotowej instalacji.

Pismami z dnia 3 listopada 2015 r., 30 listopada 2015 r., 10 marca 2016 r., 18 kwietnia 2016 r., 15 maja 2016 r., 24 października 2016 r., 4 stycznia 2017 r., 17 stycznia 2017 r., 20 marca 2017 r. oraz 2 czerwca 2017 r. Stowarzyszenie „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, przekazało informacje oraz materiały dot. działalności prowadzonej przy ul. Turystycznej 38 w Nadarzynie.

W dniu 5 listopada 2015 r., przedstawiciele Stowarzyszenia „Szpaler” zapoznali się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Pismem z dnia 11 grudnia 2015 r. Pani Ewelina Lerka – pełnomocnik Spółki "HETMAN" sp. z o. o, wystąpiła do tut. organu z wnioskiem o zawieszenie postępowania. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2015 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego zawiesił na wniosek strony przedmiotowe postępowanie.

Na powyższe w dniu 11 stycznia 2016 r. zażalenie złożyło Stowarzyszenie „Szpaler”, a w dniu 18 stycznia 2016 r. Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów. Zażalenie wraz z aktami sprawy pismami z dnia 15 stycznia 2016 r. oraz 22 stycznia 2016 r. przekazano do Ministra Środowiska.

Pismem z dnia 26 stycznia 2016 r. Pani Ewelina Lerka złożyła wniosek o podjęcie zawieszono postępowania.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r., znak: DOŚ-III.285.4.2016.MS, Minister Środowiska uchylił w całości postanowienie w zakresie zawieszenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r., znak: DOŚ-III.285.5.2016.MS, Minister Środowiska stwierdził uchybienie terminu złożenia zażalenia przez Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów na postanowienie Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 grudnia 2015 r.

Wnioskiem z dnia 15 grudnia 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”, ul. Mieszka I nr 1, 05-090 Raszyn.

Pismem z dnia 29 grudnia 2015 r. oraz 22 stycznia 2016 r. wezwano Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” do jednoznacznego określenia terminu prowadzenia przez Stowarzyszenie działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, oraz do przedłożenia dokumentów.

Uzupełnienie na powyższe wpłynęło w dniu 11 stycznia 2016 r. oraz 15 lutego 2016 r.

Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

W toku prowadzonego postępowania do tut. organu wpłynęły pisma od mieszkańców Nadarzyny dotyczące funkcjonowania przedmiotowej instalacji. Na pisma te Marszałek

Województwa Mazowieckiego udzielił odpowiedzi, jednocześnie włączając je do akt, jako materiał dowodowy – postanowienie z dnia 23 grudnia 2015 r.

W dniu 8 stycznia 2016 r. przedstawiciele prowadzącego instalację, zapoznali się z dokumentami w sprawie.

Z uwagi na fakt, że wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego nadal nie był kompletny, tut. organ pismem z dnia 25 lutego 2016 r., ponownie wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia braków w przedmiotowej sprawie. Uzupełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły w dniu 14 marca 2016 r.

W dniu 20 kwietnia 2016 r. Stowarzyszenie „Szpaler” wystąpiło z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w zakresie prowadzonego postępowania. Postanowieniem z dnia 4 maja 2016 r. odmówiono wydania kserokopii dokumentów o którą wnioskowało Stowarzyszenie. Jednocześnie w pozostałym zakresie, pismem z dnia 4 maja 2016 r. udzielono odpowiedzi.

W dniu 13 maja 2016 r. oraz 17 maja 2016 r. przedstawiciele prowadzącego instalację, zapoznali się z dokumentami w sprawie.

W dniu 23 maja 2016 r. przedstawiciel Mazowieckiego Towarzystwa Ochrony Ekosystemów zapoznał się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Pismami z dnia 14 marca 2016 r., 25 maja 2016 r., 1 czerwca 2016 r. oraz 11 lipca 2016 r. Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów, przedstawiło stanowisko w przedmiotowej sprawie.

W dniu 25 maja 2016 r., Pani Ewelina Lerka – pełnomocnik prowadzącego instalację przedłożyła dodatkowe wyjaśnienia oraz dokumenty w przedmiocie postępowania.

Pismami z dnia 26 września 2016 r., Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”, przedstawiło stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Wnioskiem z dnia 11 sierpnia 2016 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn, Kajetany, ul. Czarny Las 59H, 05-830 Nadarzyn. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 2 września 2016 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia ww. Stowarzyszenia do udziału w prowadzonym postępowaniu.

W dniu 30 sierpnia 2016 r. na terenie instalacji zostały przeprowadzone oględziny przez tut. organ, których przedmiotem była weryfikacja zapisów wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, zlokalizowanej w Nadarzynie przy ul. Turystycznej 38.

W dniu 14 września 2016 r. Stowarzyszenie „Szpaler”, złożyło uwagi do protokołu oględzin instalacji. Na powyższe tut. organ udzielił odpowiedzi, pismem z dnia 12 października 2016 r.

Pismem z dnia 26 września 2016 r., Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”, przekazało informacje w przedmiotowej sprawie.

W związku z ustaleniami protokołu oględzin, przy piśmie z dnia 3 października 2016 r. (uzupełnionym w dniu 21 października 2016 r. oraz 9 grudnia 2016 r.), Pani Ewelina Lerka przedłożyła zaktualizowany wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego.

Zawiadomieniem z dnia 20 grudnia 2016 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego podał, że w publicznie dostępnym wykazie zamieszczono dane o wniosku, a także poinformował o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 21 dni od ukazania się zawiadomienia.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1936, z późn. zm.), pismem z dnia 16 stycznia 2017 r. poinformowano, że zmianie uległ termin składania uwag i wniosków w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa, tym samym wydłużając okres wyłożenia wniosku do publicznej wiadomości.

Zgodnie z art. 1 pkt 20 ww. ustawy w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), w art. 33 w ust. 1 pkt 7 wprowadzono zmianę wskazując 30 dniowy termin składania uwag i wniosków.

Dlatego też, wydłużeniu (z 21 na 30 dni) uległ termin podania do publicznej wiadomości informacji o przedmiotowym postępowaniu.

Zawiadomienie w okresie od dnia 23 grudnia 2016 r. do dnia 30 stycznia 2017 r. umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Ponadto zawiadomienie umieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego. Zawiadomienie wywieszono również na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Nadarzyn w okresie od dnia 27 grudnia 2016 r. do dnia 27 stycznia 2017 r. oraz na terenie przedmiotowej instalacji w okresie od dnia 29 grudnia 2016 r. do dnia 30 stycznia 2017 r.

Wnioskiem z dnia 5 stycznia 2017 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło „GRAND AGRO Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego”, ul. Makowska 142, 06-300 Przasnysz. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 24 stycznia 2017 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia ww. Stowarzyszenia do udziału w prowadzonym postępowaniu.

Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r., znak: WA-BK.6740.464.2014 Starosta Pruszkowski, przekazał informacje oraz dokumenty dotyczące przedmiotowej instalacji.

W dniu 18 stycznia 2017 r. Pani Magdalena Popławska – pełnomocnik Stowarzyszenia „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, zapoznała się z dokumentami w sprawie, zaś Pani Ewelina Lerka – pełnomocnik prowadzącego instalację, zapoznała się z dokumentami w sprawie w dniu 19 stycznia 2017 r.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2017 r., znak: DliO-420/971/2016/sj, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, stwierdził nieważność postanowienia Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-

IN.7060.5.2015.WP, w przedmiocie zawieszenia z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, zlokalizowanej w Nadarzynie. W związku z wnioskiem Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN", o ponowne rozpatrzenie sprawy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 r., znak: DliO-420/151/2017/jg, utrzymał postanowienie z dnia 1 lutego 2017 r., znak: DliO-420/971/2016/sj.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2017 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o. o., instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn. W uzasadnieniu organ wskazał, że w województwie mazowieckim obowiązujący plan gospodarki odpadami został uchwalony uchwałą Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. nr 209/16 w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 oraz uchwałą Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. nr 210/16 w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022. W dniu 26 stycznia 2017 r., znak: LEX-I.4131.15.2017, Wojewoda Mazowiecki rozstrzygnięciem nadzorczym stwierdził nieważność powyższych uchwał. Organ wyjaśnił, że zgodnie z art. 82a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913, z późn. zm.), stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu samorządu województwa wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego. Stosownie zaś do art. 86 ust 4 ustawy o samorządzie województwa, rozstrzygnięcia nadzorcze stają się prawomocne po upływie terminu przewidzianego na wniesienie skargi albo z dniem oddalenia skargi lub odrzucenia jej przez sąd.

Rozstrzygnięcie nadzorcze ma skutek en tunc, co oznacza, że eliminuje z obrotu prawnego uchwałę od samego początku, tak jakby nigdy nie została ona podjęta. Jednak skutek taki zostanie osiągnięty dopiero po uprawomocnieniu się rozstrzygnięcia nadzorczego, nie wcześniej.

Województwo Mazowieckie, na podstawie uchwały nr 21/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 28 lutego 2017 r., w sprawie zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2017 r. nr LEX-I.4131.15.2017, dnia 28 lutego 2017 r. wniosło skargę na przedmiotowe rozstrzygnięcie nadzorcze.

Rozstrzygnięcie nadzorcze nie stało się zatem prawomocne, co oznacza, że uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. nr 209/16 i 210/16 nadal obowiązują - tyle tylko, że została wstrzymana z mocy prawa ich wykonalność. Uchwały te nie zostały jeszcze wyeliminowane z obrotu prawnego, ale ich obowiązywanie w sensie faktycznym jest "zawieszane", gdyż nie jest możliwe wydanie na ich podstawie decyzji administracyjnej. Nie wywierają więc skutków prawnych. Okres wstrzymania wykonania przedmiotowych uchwał ustanie dopiero po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego i w zależności od wyroku sądu administracyjnego (oddalającego

lub uwzględniającego skargę) nastąpi powrót do uchwały nr 211/12 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 22 października 2012 r. w sprawie uchwalenia Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 ze załącznikami lub też pozostanie w obrocie prawnym uchwała z dnia 19 grudnia 2016 r. nr 209/16.

Zgodnie z art. 97 § 1 pkt 4 kpa organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zagadnieniem wstępnym w rozumieniu tego przepisu mogą być wyłącznie kwestie (zagadnienia) prawne, które albo ujawniły się w toku postępowania i dotyczą istotnej dla sprawy przesłanki decyzji, albo z przepisów prawa materialnego wynika wprost konieczność rozstrzygnięcia danej kwestii prawnej.

Organ uznał zatem, że jego właściwość do wydania pozwolenia zintegrowanego dla wnioskowanej instalacji jak i prawidłowe rozpoznanie niniejszej sprawy wynikają z zapisów Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022, uchwalonego uchwałą Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2016 r. nr 209/16, której wykonanie zostało wstrzymane z mocy prawa do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego, to należy uznać, że ziszcila się przesłanka z art. 97 § 1 pkt 4 kpa, dająca podstawę do zawieszenia postępowania. Do czasu bowiem prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie ważności przedmiotowej uchwały, nie można wywieść właściwości organu (Marszałka Województwa Mazowieckiego) do wydania decyzji administracyjnej. Stan wstrzymania wykonania uchwały nr 209/16 nie powoduje też, że inny organ stał się właściwy do rozpoznania tej sprawy. Zatem brak było możliwości zastosowania art. 65 § 1 kpa.

Na powyższe postanowienie Stowarzyszenie „Szpaler” w dniu 27 marca 2017 r. wniosło zażalenie (sprostowane w dniu 30 marca 2017 r.). W dniu 3 kwietnia 2017 r., zażalenie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do organu wyższego stopnia. Minister Środowiska, postanowieniem z dnia 16 maja 2017 r., znak: DZŚ-III.281.48.2017.AŻ, uchylił ww. postanowienie z dnia 20 marca 2017 r., wskazując przy tym że w jego ocenie w związku z rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 stycznia 2017 r. nr LEX-I.4131.15.2017, aktualnie obowiązującym dokumentem jest Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023, brak zatem było podstaw do zawieszenia przedmiotowego postępowania. Ocena zgodności planu gospodarki odpadami powinna być zatem przeprowadzona biorąc pod uwagę Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023.

W związku z powyższym, zawiadomieniem z dnia 31 maja 2017 r., zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformowano strony o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu.

Wnioskiem otrzymanym w dniu 4 lipca 2017 r. Pani Magdalena Popławska, reprezentująca Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, wystąpiła o wydanie kserokopii dokumentów. Na podstawie art. 74 § 2, w związku z art. 73 §1 ustawy kpa, postanowieniem z dnia 18 lipca 2017 r. odmówiono Stowarzyszeniu, wydania kserokopii dokumentów.

W dniu 18 lipca 2017 r. Stowarzyszenie „Szpaler” wystąpiło z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w zakresie prowadzonego postępowania. Pismem z dnia 26 lipca 2017 r. tut. organ wezwał Pana Michała Krupińskiego, reprezentującego Stowarzyszenie „Szpaler”, do uzupełnienia braków we wniosku. Uzupełnienie na powyższe zostało przedłożone w dniu 2 sierpnia 2017 r.

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2017 r. odmówiono wydania kserokopii dokumentów o którą wnioskowało Stowarzyszenie. Jednocześnie w pozostałym zakresie, pismem z dnia 10 sierpnia 2017 r. udzielono odpowiedzi.

Decyzją Nr 78/17/PZ.Z z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS Marszałek Województwa Mazowieckiego udzielił pozwolenia zintegrowanego Przedsiębiorstwu Usługowemu „HETMAN” sp. z o.o. na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn.

Odwołanie od decyzji Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 78/17/PZ.Z z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS wniosły trzy Stowarzyszenia: Stowarzyszenie „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze oraz „Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów” z siedzibą w Karczewie, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony. Odwołania, pismami z dnia 22 września 2017 r., 28 września 2017 r. oraz z dnia 12 października 2017 r. przekazano do Ministra Środowiska.

Decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT Minister Środowiska uchylił decyzję Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W uzasadnieniu decyzji Minister Środowiska wskazał, że w zakresie gospodarki odpadami przedmiotowe pozwolenie zintegrowane zostało wydane w sposób prawidłowy natomiast organ pierwszej instancji winien ponownie przeanalizować kwestie dotyczące: ustalenia prognozowanej ilości wykorzystywanej wody na potrzeby instalacji w kontekście prac porządkowych i eksploatacji myjni pojazdów/kontenerów oraz zużycia wody na wspomaganie procesów biologicznych, ilości powstających ścieków, emisji gazów lub pyłów z instalacji, obudowy biofiltrów, usytuowania stanowisk do pomiarów wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza, kwestię emisji (w szczególności w aspekcie ochrony środowiska przed hałasem) w przypadku uruchomienia drugiej linii mechanicznego przetwarzania odpadów. Ww. decyzja Ministra Środowiska zawierała także wytyczne, aby przy ponownym rozpatrywaniu sprawy w analizie oddziaływania instalacji na stan jakości powietrza uwzględnić emisje z siarkowodoru i merkaptanów z procesów biologicznego przetwarzania odpadów. W analizie oddziaływania akustycznego instalacji na środowisko, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, uwzględnienia wymagały kwestie dotyczące dokładności wykonywanych pomiarów, parametrów akustycznych budynku oraz jednoznaczności co do przyjętych mocy poszczególnych źródeł hałasu oraz graficznego odwzorowania zasięgu akustycznego oddziaływania na środowisko rozważanego przedsięwzięcia i szkicu przedstawiającego lokalizację punktów pomiarowych.

Na podstawie art. 50 § 1 kpa oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 935), w związku z art. 184, art. 208 ustawy Prawo ochrony środowiska i decyzją Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2018 r. znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT, wezwaniem z dnia 9 lutego 2018 r., znak: PZ-II.7222.96.2017.AS (PZ-I.7222.27.2016.KS) oraz z dnia 29 marca 2018 r., znak: PZ-II.7222.96.2017.AS wezwano prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Pismami z dnia 12 marca 2018 r. oraz 16 kwietnia 2018 r. spółka przedłożyła wyjaśnienia do wniosku.

Zawiadomieniem z dnia 24 kwietnia 2018 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego podał, że w publicznie dostępnym wykazie zamieszczono dane o wniosku, a także poinformował o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się zawiadomienia. Przedmiotowe zawiadomienie w okresie od dnia 27 kwietnia 2018 r. do dnia 28 maja 2018 r. umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Ponadto, zawiadomienie umieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego. Zawiadomienie wywieszono również na stronie internetowej oraz tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Nadarzyn w okresie od dnia 4 maja 2018 r. do dnia 4 czerwca 2018 r. oraz na terenie przedmiotowej instalacji w okresie od dnia 7 maja 2018 r. do dnia 7 czerwca 2018 r.

Zgodnie z art. 10 §1 kpa, pismem z dnia 24 kwietnia 2018 r. oraz 16 maja 2018 r. poinformowano strony o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu.

Wnioskiem otrzymanym w dniu 23 maja 2018 r. (skierowanym drogą mailową) Pani Magdalena Popławska, reprezentująca Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, wystąpiła o przesłanie na płycie dokumentacji dotyczącej wydania przedmiotowego pozwolenia. Pismem z dnia 28 maja 2018 r. poinformowano stronę o obowiązującej w tej sytuacji procedurze administracyjnej i o przysługującym jej prawie, zgodnie z art. 73 §1 i §1a kpa, wglądu do akt sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów w każdym stadium postępowania.

Z aktami sprawy zapoznał się pełnomocnik Stowarzyszenia „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” w dniu 5 czerwca 2018 r. oraz prowadzący instalację w dniu 19 czerwca 2018 r. Pozostałe strony postępowania nie skorzystały z przysługującego im prawa zapoznania się z aktami sprawy.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy należy zatem wskazać, że:

We wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego wykazano, że przedmiotowa instalacja zlokalizowana w Nadarzynie prowadzona przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik. Mając na względzie przepisy art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zawartą w art. 3 pkt 10 przedmiotowego aktu prawnego definicję legalną najlepszych dostępnych technik, analizując ich spełnienie, organ wziął pod uwagę w szczególności rodzaj zastosowanej technologii i metod prowadzenia danej działalności oraz jej wpływ na środowisko, w tym:

1. wyposażenie instalacji w powiązane ze sobą technologicznie urządzenia i obiekty do mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów (zlokalizowane na terenie jednego zakładu);
2. zapewnienie przez część mechaniczną i biologiczną instalacji możliwości przetwarzania całego strumienia przyjmowanych odpadów komunalnych oraz zapewnienie mocy przerobowej poszczególnych części instalacji na poziomie spełniającym kryteria określone w wojewódzkim planie gospodarki odpadami;
3. zastosowanie środków technicznych (w szczególności urządzeń technologicznych) zapewniających wydzielenie z masy zmieszanych odpadów komunalnych możliwie najwyższych poziomów wysegregowania surowców wtórnych oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a także frakcji zawierającej największą ilość odpadów ulegających biodegradacji;
4. wytwarzanie ze zmieszanych odpadów komunalnych, poddanych mechanicznemu przetworzeniu w instalacji, odpadów oznaczonych kodami z podgrupy 19 12 (z wyjątkiem 19 12 09), w tym odpadów 19 12 12 (frakcji podsitowej) oraz 19 12 12 (frakcji nadsitowej – pozostałości z sortowania lub odpadu przeznaczonego do produkcji paliwa alternatywnego), a także odpadów z podgrupy 15 01, 16 02, 16 06 i 20 01 (w przypadku odpadów z podgrupy 20 01 z wyłączeniem odpadów surowcowych uwzględnionych w podgrupie 19 12);
5. zapewnienie zagospodarowania wytwarzanych odpadów zgodnego z określoną w ustawie o odpadach hierarchią sposobów postępowania z odpadami;
6. zlokalizowanie części mechanicznej w obiekcie budowlanym posiadającym zadaszenie i ściany boczne;
7. prowadzenie procesu biologicznego tlenowego przetwarzania odpadów z udziałem mikroorganizmów w sposób skutkujący zmianą właściwości fizycznych, chemicznych lub biologicznych odpadów w zamkniętych reaktorach lub w hali, z aktywnym napowietrzaniem, zabezpieczeniem uniemożliwiającym przedostawanie się nieoczyszczonego powietrza do atmosfery, nawadnianiem, przerzucaniem odpadów, ujmowaniem odcieków oraz zabezpieczeniem podłoża uniemożliwiającym przedostawanie się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego do czasu spełnienia przez powstający stabilizat następujących wymagań:
 - 1) straty prażenia stabilizatu są mniejsze niż 35% suchej masy, a zawartość węgla organicznego jest mniejsza niż 20% suchej masy lub
 - 2) ubytek masy organicznej w stabilizacie w stosunku do masy organicznej w odpadach mierzony stratą prażenia lub zawartością węgla organicznego jest większy niż 40%, lub
 - 3) wartość AT_4 jest mniejsza niż 10 mg O_2/g suchej masy;
8. stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych, ograniczających do minimum możliwość przedostawania się zanieczyszczeń do powietrza i środowiska wodno-gruntowego, emisję hałasu oraz emisję odorów.

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów objęta niniejszym pozwoleniem jest instalacją istniejącą (jedna linia technologiczna), usytuowaną na terenie jednego zakładu. Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego prowadzący instalację planuje doposażenie hali sortowni w drugą linię

technologiczną i jej uruchomienie z dniem 31 grudnia 2019 r. Od tego momentu możliwe będzie przetwarzanie i wytwarzanie odpadów na dwóch liniach, przy czym uruchomienie drugiej linii nie wpłynie na pozostałe zapisy decyzji (w tym między innymi (m.in.) na ilość kierowanych do przetwarzania i wytwarzanych odpadów).

Zgodnie z pismem z dnia 13 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.10.2015.KP Wójta Gminy Nadarzyn, lokalizacja instalacji zgodna jest z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą nr XXVIII/585/2004 Rady Gminy Nadarzyn z dnia 4 października 2004 r. W myśl zapisów planu działki o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn znajdują się na terenie:

1. komunikacji – część drogi dojazdowej 31KUD (ul. Turystyczna) o planowanej szerokości 16 m w liniach rozgraniczających;
2. komunikacji – droga eksploatacyjna 3KDE dla obsługi rzeki Zimnej Wody;
3. zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu pod symbolem UP z terenami zieleni Z/UP;
4. Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – w pasie 50 m wzdłuż rzeki;
5. o złożonych warunkach gruntowych – częściowo.

Przeważająca część wskazanego wyżej obszaru oznaczona została symbolami UP, Z/UP, przeznaczonymi pod lokalizację zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z zielenią urządzoną na części terenu oznaczonej na rysunku planu symbolem Z/UP.

Pod względem wielkości mocy przerobowej w zakresie przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych instalacja spełnia określone w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012–2017 z uwzględnieniem lat 2018–2023 kryteria dla instalacji regionalnych.

Instalacja ta zbudowana jest z:

1. części mechanicznej zlokalizowanej w hali sortowni, przeznaczonej do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów surowcowych pochodzących z selektywnej zbiórki oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego. Linia wyposażona jest w rozdrabniacz wstępny, pełniący funkcję rozrywarki do worków, przesiewacz kaskadowo-dyskowy czterofrakcyjny, kabinę sortowniczą, separator metali żelaznych, separator powietrzny oraz rozdrabniacz końcowy. Wyposażenie części mechanicznej instalacji zapewnia wydzielenie z masy odpadów znaczącej ilości frakcji materiałowych, przeznaczonych do recyklingu, frakcji palnej, przeznaczonej do obróbki termicznej oraz wydzielenie frakcji biodegradowalnej,
2. części biologicznej usytuowanej w hali biologicznego przetwarzania, obejmującej sześć reaktorów betonowych (w tym trzy reaktory przeznaczone do prowadzenia procesu biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm i trzy reaktory przeznaczone do prowadzenia procesu stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm), w których umieszczono łącznie dwanaście tuneli z folii polietylenowej (w tym sześć tuneli przeznaczonych do prowadzenia procesu biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm i sześć tuneli przeznaczonych do prowadzenia procesu stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm) oraz infrastrukturę techniczną zapewniającą napowietrzanie, odbiór

i oczyszczanie powietrza technologicznego, nawadnianie, ujmowanie i odprowadzanie odcieków oraz przerzucanie odpadów. Dodatkowo w toku procesu technologicznego prowadzony jest systematyczny pomiar:

- 1) temperatury masy odpadów – w procesie biologicznego suszenia frakcji podsitowej pochodzącej ze zmieszanych odpadów komunalnych,
- 2) temperatury i wilgotności masy odpadów – w procesie biologicznej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm pochodzącej z odpadów poddawanych wcześniej biologicznemu suszeniu.

Ponadto w celu weryfikacji czy przetwarzane odpady osiągnęły parametry określone w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia w trakcie procesu technologicznego pobierane są próbki odpadów.

3. sita dwufrakcyjnego o wielkości oczek 20 mm i 40 mm (w zależności od ustawienia), wyposażonego w taśmociągi wyładowcze oraz separator magnetyczny.

Instalacja eksploatowana jest w sposób wariantowy, w zależności od rodzaju dostarczanych do zakładu odpadów. Pierwszy, podstawowy wariant przewiduje przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych w części mechanicznej i biologicznej instalacji oraz na sicie o wielkości oczek 20 mm i 40 mm, wariant drugi przetwarzanie odpadów surowcowych pochodzących z selektywnej zbiórki w części mechanicznej instalacji, natomiast wariant trzeci przetwarzanie odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego w części mechanicznej instalacji. Przetwarzanie odpadów zmieszanych, odpadów surowcowych oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego powinno być prowadzone w sposób zamienny (odrębny), eliminujący możliwość mieszania się ww. grup odpadów.

Analiza danych zawartych we wniosku wykazała, że całkowita, techniczna moc przerobowa instalacji wystarczająca jest do przetworzenia maksymalnych ilości odpadów wskazanych w pozwoleniu dla poszczególnych wariantów. Z informacji przedstawionych we wniosku wynika, że część mechaniczna instalacji (w przypadku jednej linii) przy założeniu dwuzmianowego systemu pracy w dni robocze oraz jednozmianowego systemu pracy w soboty, posiada całkowitą moc przerobową zapewniającą przetworzenie 158 000,0 Mg/rok odpadów, w tym 90 000,0 Mg/rok zmieszanych odpadów komunalnych, 38 000,0 Mg/rok odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki oraz 30 000,0 Mg/rok odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego, a część biologiczna – moc przerobową umożliwiającą przetworzenie 47 700,0 Mg/rok, w tym do 33 000,0 Mg/rok frakcji o wielkości 0-80 mm i do 9 800,0 Mg/rok frakcji o wielkości 0-40 mm. Sito, w którym prowadzony jest proces mechanicznego przetwarzania posiada moc 194 300,0 Mg/rok, w tym do 26 400,0 Mg/rok dla odpadu o kodzie 19 05 01 i 9 310,0 Mg/rok dla stabilizatu. Moc przerobowa części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów wynika ze zdolności przerobowej poszczególnych urządzeń wchodzących w skład linii technologicznej i określona została przez wnioskodawcę na podstawie załączonych do wniosku oświadczeń producentów potwierdzających moce przerobowe urządzeń. Moc przerobowa części biologicznej wynika z liczby i pojemności tuneli do biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm i stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm oraz z liczby cykli technologicznych. Dokonane obliczenia uwzględniające ww. parametry potwierdzają przedstawioną we wniosku moc przerobową

części biologicznej instalacji. Moc przerobowa sita o oczkach wielkości 20 mm i 40 mm wynika ze zdolności przerobowej urządzenia i określona została na podstawie załączonego do wniosku oświadczenia producenta potwierdzającego moc przerobową urządzenia. Moc przerobowa wszystkich części instalacji wykazana została we wniosku stosownymi obliczeniami.

Proces technologiczny mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych prowadzony jest pięcioetapowo (mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych, biologiczne suszenie frakcji podsitowej, mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu na sicie o wielkości oczek 40 mm, biologiczna stabilizacja frakcji o wielkości 0-40 mm, mechaniczne przetwarzanie stabilizatu na sicie o wielkości oczek 20 mm) w sposób zgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami, w tym z wymogami hierarchii sposobów postępowania z odpadami, wskazanej w art. 17 i art. 18 ustawy o odpadach. Zastosowanie w części mechanicznej instalacji systemu separatorów i kabiny sortowniczej zapewnia wydzielenie z masy odpadów frakcji dających się wykorzystać materiałowo oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (łącznie ok. 6,67% ilości odpadów zmieszanych poddawanych przetwarzaniu), paliwa alternatywnego oraz frakcji drobnej, o wielkości 0-80 mm, ulegającej biodegradacji. Frakcja drobna poddawana jest procesom biologicznego suszenia w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych przez okres co najmniej 7 dni. W okresie tym odpady poddawane są procesom napowietrzania i ujmowania zanieczyszczonego powietrza oraz ujmowania odcieków. Wytworzone odpady kierowane są na sito o wielkości oczek 40 mm, wyposażone w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny, celem poddania mechanicznej obróbce. Efektem jest wydzielenie paliwa alternatywnego, materiałów surowcowych (metali żelaznych) oraz frakcji drobnej, przeznaczonej do dalszej obróbki biologicznej. Frakcja o wielkości 0-40 mm poddawana jest następnie stabilizacji biologicznej w warunkach tlenowych przez okres około 4 tygodni. Proces prowadzony jest jednoetapowo w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych. Podczas stabilizacji odpady poddawane są procesom napowietrzania i ujmowania zanieczyszczonego powietrza, ujmowania odcieków oraz nawadniania. W trakcie procesu prowadzone jest również przerzucanie odpadów z częstotliwością 1 raz w tygodniu, przy czym pierwsze przerzucanie przeprowadzone powinno być nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji i osiągnięciu parametru AT_4 poniżej 20 mg O_2/g s.m. Stabilizat uzyskany w wyniku przedmiotowego procesu powinien spełniać wymagania określone w załączniku do niniejszej decyzji. Odpad o kodzie 19 05 99 kierowany jest do dalszej obróbki mechanicznej na sicie o wielkości oczek 20 mm.

Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 ma na celu doczyszczanie odpadów oraz ich podział na poszczególne frakcje materiałowe. Proces prowadzony jest na linii technologicznej (w drugim etapie na dwóch liniach technologicznych) w części mechanicznej instalacji i obejmuje przede wszystkim ręczną segregację odpadów w kabinie sortowniczej oraz mechaniczną segregację odpadów na przesiewaczu kaskadowo-dyskowym, w separatorze metali żelaznych oraz w separatorze powietrznym.

Mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego polega na poddaniu odpadów o znacznej wartości opałowej obróbce mechanicznej obejmującej przetwarzanie odpadów

w separatorze metali żelaznych, separatorze powietrznym oraz rozdrabniaczu końcowym. Wytworzony odpad o kodzie 19 12 10 powinien spełniać wymagania odbiorców, którym zostanie bezpośrednio (bez konieczności dalszej obróbki) przekazany celem termicznego przekształcenia w procesie odzysku R1.

Na terenie zakładu w hali sortowni (w przeznaczonej do tego celu strefie przyjęć) prowadzony jest również demontaż odpadów wielkogabarytowych. Przetwarzanie odpadów wielkogabarytowych prowadzone jest poza urządzeniami wchodzącymi w skład instalacji objętej pozwoleniem, w sposób manualny przy użyciu prostych narzędzi ręcznych i elektrycznych. Proces demontażu zgodny jest z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku poza instalacjami i urządzeniami (Dz.U. poz. 796).

W pierwotnej wersji wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego prowadzący instalację wystąpił również o objęcie pozwoleniem zintegrowanym instalacji do kompostowania odpadów biodegradowalnych, jednakże w toku postępowania odstąpił od przedmiotowego żądania wskazując, że wspomniany wyżej proces nie będzie prowadzony w zakładzie.

W związku z powyższym organ rozpoznał sprawę i wydał pozwolenie dla instalacji objętej wnioskiem.

Biorąc pod uwagę, że działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o. zgodna jest z obowiązującymi przepisami, wojewódzkim planem gospodarki odpadami, miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz wymogami najlepszej dostępnej techniki dla tego typu instalacji a także fakt, że prowadzący instalację posiada warunki techniczne i organizacyjne pozwalające na prowadzenie działalności w sposób nie stwarzający zagrożenia dla środowiska oraz zdrowia i życia ludzi, tutejszy organ przychylił się do wniosku, wydając pozwolenie zgodnie z żądaniem Strony.

Tutejszy organ nie przychylił się do wniosku Strony wyłącznie w zakresie możliwości przetwarzania odpadów oznaczonych kodami: 03 03 08 – odpady z sortowania papieru i tektury przeznaczone do recyklingu, 15 01 06 – zmieszane odpady opakowaniowe oraz 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne) w wariantach III. W ocenie organu:

1. w przypadku odpadów o kodzie 03 03 08 opis tego rodzaju odpadów zawarty w katalogu odpadów narzuca sposób ich dalszego zagospodarowania, zgodnie z którym odpady te powinny zostać przekazane wyłącznie do recyklingu,
2. zmieszane odpady opakowaniowe powinny zostać poddane procesom, mającym na celu wysegregowanie jak największej ilości surowców nadających się do recyklingu,
3. pod kodem 19 12 10 powinny być kwalifikowane odpady nie wymagające dalszej obróbki – posiadające określone przez odbiorcę paliwa parametry (np. stopień rozdrobnienia, wartość opałową, wilgotność całkowitą, zawartość chloru, zawartość siarki, zawartość wodoru, zawartość popiołu) umożliwiające ich termiczne przekształcenie w procesie odzysku R1 – wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii.

Warunki przetwarzania odpadów w poszczególnych wariantach funkcjonowania instalacji i poza instalacją oraz warunki wytwarzania i postępowania z odpadami

wytwarzanymi w wyniku procesów przetwarzania odpadów określone zostały w decyzji zgodnie z przepisami art. 43 ust. 2 ustawy o odpadach oraz art. 188 ust. 2b ustawy Prawo ochrony środowiska.

W celu systematycznej oceny spełniania przez instalację wymogów najlepszej dostępnej techniki oraz warunków określonych w pozwoleniu tutejszy organ udzielając pozwolenia zintegrowanego zobowiązał prowadzącego instalację do corocznego przekazywania informacji dotyczących rodzajów i ilości odpadów przetwarzanych i wytwarzanych w poszczególnych procesach, informacji dotyczących dalszego sposobu postępowania z odpadami mogącymi najbardziej oddziaływać na środowisko – pozostałościami z sortowania (frakcją nadsitową oraz frakcją niepalną – zanieczyszczeniami), stabilizatorem, frakcją o wielkości 0-20 mm, frakcją o wielkości 0-80 mm wytwarzaną w wariancie II oraz paliwem alternatywnym, przekazywanymi poszczególnym podmiotom w celu dalszego zagospodarowania (lub zagospodarowanymi we własnym zakresie), a także rejestru zawierającego daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej partii odpadów w poszczególnych tunelach oraz do przedstawiania wyników badań wytwarzanego stabilizatu i paliwa alternatywnego.

Z załączonych do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu powodowanego działalnością instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, wynika, że na granicy terenów chronionych nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112). Najbliższe tereny podlegające ochronie akustycznej stanowi zabudowa mieszkaniowa z usługami (zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami).

Potwierdzają to również załączone wyniki pomiarów hałasu wykonanych na terenach podlegających ochronie akustycznej, w dniu 04.09.2014 r. przez Laboratorium Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie oraz wyniki pomiarów hałasu wykonane w dniu 10.07.2014 r. przez Zakład Badań Środowiskowych w Warszawie – Wesolej (Laboratorium Akredytowane PCA). Także oddziaływanie instalacji wykonane metodą obliczeniową przez tenże Zakład Badań Środowiskowych w Wesolej, w oparciu o bezpośrednie pomiary mocy akustycznej źródeł hałasu na terenie instalacji, potwierdziły brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu powodowanego pracą instalacji, na przyległych terenach podlegających ochronie akustycznej.

Występujące na terenie instalacji incydenty akustyczne w postaci niezamkniętych wrót hali, sygnałów dźwiękowych cofania samochodów bądź stuku kontenera o posadzkę są trudne do zdefiniowania, udokumentowania i uwzględnienia w obliczeniach. Jest to element pracy zakładu, na który organ nie ma wpływu. Zdarzenia tego typu, mimo negatywnego odbioru, nie mają wpływu na wartość równoważnego poziomu dźwięku hałasu emitowanego do środowiska.

Ze względu na konieczność prowadzenia przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska monitoringu środowiska, w postaci systemu teleinformatycznego, w zakresie hałasu, w pozwoleniu zobowiązano prowadzącego instalację do przekazywania wyników

okresowych pomiarów hałasu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska również w wersji elektronicznej.

Ze względu na usytuowanie instalacji oraz skalę jej oddziaływania na środowisko w pozwoleniu nie określono sposobów ograniczania oddziaływań transgranicznych.

We wniosku przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu z uwzględnieniem wszystkich źródeł emisji zorganizowanej i niezorganizowanej wchodzących w skład instalacji objętej przedmiotowym wnioskiem o wydanie pozwolenia, jak i z uwzględnieniem ruchu pojazdów i maszyn po terenie, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Z obliczeń rozkładu stężeń substancji w powietrzu wynika, że emisja substancji wprowadzanych do powietrza nie powoduje przekraczania standardów jakości powietrza, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. poz. 1031) oraz wartości odniesienia określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 87) dla: pyłu, tlenku węgla, amoniaku, benzenu, dwusiarczku węgla, siarkowodoru, acetonu, alkoholu butylowego, węglowodorów aromatycznych, dwusiarczku dwumetylu, alkoholu izobutylowego, merkaptanów, octanu etylu, octanu metylu i węglowodorów alifatycznych poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

W odpowiedzi na kwestię uruchomienia drugiej linii mechanicznego przetwarzania odpadów podniesioną w decyzji Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2017 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT, prowadzący instalację potwierdził, iż obliczenia i modelowanie rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu oparto o maksymalną dopuszczalną ilość przetwarzanych odpadów, która – zgodnie z zapisami niniejszej decyzji - nie zmieni się po uruchomieniu drugiej linii.

Zgodnie z art. 202 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, dla instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, a nieobjętej standardami emisyjnymi ustala się w szczególności dopuszczalną wielkość emisji tych gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, które są wymienione w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - w dokumentach referencyjnych BAT. Do chwili obecnej Komisja Europejska nie wydała decyzji w sprawie konkluzji BAT dla przemysłowego przetwarzania odpadów - nie ma więc ustalonych granicznych wielkości emisyjnych, natomiast zatwierdzony przez Komisję Europejską w sierpniu 2006 r. dokument referencyjny nt. najlepszych dostępnych technik dla Przemysłu Przetwarzania Odpadów tzw. BREF nie określa jednoznacznie wielkości emisji i konkretnych substancji - poza amoniakiem - które zawsze występują w każdej instalacji przetwarzania odpadów. BREF wskazuje dość szeroki wachlarz substancji mogących powstawać podczas biologicznego przetwarzania odpadów podkreślając jednocześnie, iż ich występowanie zależne jest od szeregu czynników, jak np. składników materiału wsadowego, ilości czy rodzaju przetwarzanych odpadów, a przede wszystkim parametrów samego procesu. BREF zaznacza także problem związany z brakiem rzeczywistych danych na temat emisji LZO z zakładów MBP. Problematyczny jest także brak wskaźników emisji ujednoczonych i zatwierdzonych na szczeblu krajowym, z których należy korzystać określając oddziaływanie danego rodzaju instalacji na stan jakości powietrza, dlatego uznano za prawidłowe przyjęcie we wniosku jako wskaźników emisji przytoczonych danych

literaturowych oraz uzyskane na ich podstawie wielkości emisji i obliczenia rozkładu stężeń. Prowadzący instalację odpowiadając na uwagi zawarte w decyzji Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2017 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT wyjaśnił, iż przy określaniu wielkości emisji z hali biologicznego przetwarzania wykorzystano przewymiarowany wskaźnik emisji nawiązujący do emisji biogazu na składowisku odpadów w 10 najbardziej niekorzystnych latach składowania, uznając, iż zawiera on w sobie zarówno emisję z procesów przesiewania i magazynowania frakcji podsitowej, jak i magazynowania innych odpadów. Powstające w procesie magazynowania odpadów emisje nie są tożsame z emisjami zachodzącymi podczas procesu biostabilizacji i emisjami z biofiltrów, stąd dla biofiltrów określono emisje innych substancji - w oparciu o wiarygodne dane źródłowe i założenie maksymalnej wydajności instalacji.

Zgodnie z art. 202 ust. 2a pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w pozwoleniu zintegrowanym nie ustala się dopuszczalnej emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza w sposób niezorganizowany lub za pośrednictwem wentylacji grawitacyjnej z instalacji, dla których poziom tej emisji nie został określony w przepisach w sprawie standardów emisyjnych w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, oraz jeżeli nie został on określony w konkluzjach BAT. W związku z powyższym, w decyzji nie określono dopuszczalnej emisji z biofiltrów i środków transportu przemieszczających się po terenie na zewnątrz hal. Odpowiadając na uwagi zawarte w decyzji Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2017 r. prowadzący instalację potwierdził, iż zastosowane w instalacji biofiltry kontenerowe stanowią niezorganizowane źródła emisji z uwagi na odprowadzanie powietrza poprocesowego całą powierzchnią czynną bez pośrednictwa kominków czy wyrzutni.

W decyzji określone zostało usytuowanie stanowisk do pomiarów wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom usytuowania króćców pomiarowych także w hali sortowni, prowadzący instalację zapewnił zainstalowanie stanowisk pomiarowych na emitorach obu hal przetwarzania odpadów (po jednym dla każdej hali).

Rozpatrując ponownie sprawę i uwzględniając uwagi Ministra Środowiska oraz poczynione w decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r. znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT ustalenia w zakresie gospodarki wodnej zauważyć należy, że przedmiotowa instalacja przeznaczona jest do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych oraz mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki odpadów w celu produkcji paliwa alternatywnego. Pozwoleniem zintegrowanym zostało objęte również manualne przetwarzanie odpadów wielkogabarytowych poza instalacją.

W przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania przytoczone przez organ odwoławczy rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. poz. 122). Określa ono szczegółowe wymagania dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w zakresie: posiadania wyposażenia umożliwiającego odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz zapewnienia jego odpowiedniego stanu technicznego; utrzymania odpowiedniego stanu sanitarnego pojazdów do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zwanych dalej "pojazdami", i urządzeń do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zwanych dalej "urządzeniami"; spełnienia

wymagań technicznych dotyczących wyposażenia pojazdów; zapewnienia odpowiedniego usytuowania i wyposażenia bazy magazynowo - transportowej.

Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany posiadać bazę magazynowo - transportową usytuowaną w gminie, z której terenu odbiera te odpady, lub w odległości nie większej niż 60 km od granicy tej gminy i na terenie, do którego posiada tytuł prawny.

Przedmiotowe postępowanie dotyczy natomiast udzielenia pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania nie zaś kwestii odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Transport odpadów do miejsc odzysku/unieszkodliwienia za pomocą przystosowanych do tego pojazdów realizowany jest przez przedsiębiorców posiadających stosowne uprawnienia zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2018 r. poz. 992, z późn. zm.), i co organ pragnie jeszcze raz podkreślić, znajduje się poza uregulowaniami pozwolenia zintegrowanego.

Jest to zagadnienie odrębne, nie będące przedmiotem prowadzonego postępowania. Tym niemniej z uwagi na zarzuty organu odwoławczego ponownie wyjaśniono powyższą kwestię. Jak wskazał prowadzący instalację, co jest zgodne z wcześniejszymi ustaleniami, profesjonalne mycie pojazdów wraz z ich dezynfekcją nie jest prowadzone na terenie zakładu. Mycie własnego taboru samochodowego prowadzone jest w myjniach zewnętrznych, na których usługi prowadzący instalację posiada umowę zawartą na czas nieokreślony. Użycie myjki wykorzystywane jest sporadycznie, jedynie do celów ewentualnego oczyszczenia pojazdów z nagromadzonego błota. Jednocześnie, jak oświadcza przedsiębiorca, Spółka przestrzega wymagań określonych w powyższym rozporządzeniu w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Tabor samochodowy nie wchodzi w skład instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

Posiadanie natomiast, jak wskazuje Minister Środowiska na terenie zakładu, parkingu bazy transportowej z miejscem do mycia i dezynfekcji pojazdów nie wyczerpuje przesłanek by zaliczyć go do elementów instalacji. Posiadanie na terenie bazy magazynowo - transportowej miejsca do mycia i dezynfekcji pojazdów jest jednym z fakultatywnych wymogów przytoczonego powyżej rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. poz. 122). Część transportowa oraz część magazynowa bazy mogą znajdować się na oddzielnych terenach, przy jednoczesnym spełnieniu określonych warunków (stąd zapisy w dokumentacji: Dziennik Budowy-Rozbiórki nr 176/N/2012 wydany dla budowy parkingu bazy transportowej z miejscem do mycia i dezynfekcji). Zauważyć należy także, że nie wszystkie elementy infrastruktury zaznaczone na planie zagospodarowania terenu zakładu obligatoryjnie wchodzi w skład instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zakład jest pojęciem szerszym. Przez zakład, zgodnie z definicją ustawy Prawo ochrony środowiska (dalej Poś) rozumie się jedną

lub kilka instalacji wraz z terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny oraz znajdującymi się na nim urządzeniami.

Jak słusznie stwierdził Minister Środowiska (str. 12) treść wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego podlega analizie, przy czym ustalenia wynikające z danego wniosku nie stanowią bezpośredniej kopii (kalki) ustaleń w postaci warunków udzielanego danemu podmiotowi pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji.

W świetle powyższych ustaleń i informacji organ pierwszej instancji podtrzymuje swoje stanowisko w kwestii nie uwzględnienia myjni do mycia pojazdów/kontenerów znajdującej się na terenie zakładu jako elementu instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Jest to stanowisko spójne z prezentowanym przez Ministra Środowiska wyrażonym w uzasadnieniu tej samej decyzji z dnia 19.01.2018 r. znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT (str. 8, 9 i 12) tj.: „(...) W odniesieniu do zmieszanych odpadów komunalnych instalacja stanowi zintegrowany ciąg technologiczny złożony z części mechanicznej z wydzieleniem poszczególnych frakcji na jednej lub dwóch liniach technologicznych oraz frakcji biologicznej. (...) Marszałek Województwa Mazowieckiego w sposób szczegółowy określił funkcjonowanie przedmiotowej instalacji w zakresie jej eksploatacji w odniesieniu do poszczególnych etapów prowadzenia procesów, w ramach których wskazał elementy ciągów technologicznych wraz z podaniem urządzeń i obiektów technicznych. Organ pierwszej instancji dla poszczególnych ciągów technologicznych przetwarzania odpadów – eksploatacji instalacji podał w sposób konkretny przebieg procesu zachodzącego w danym ciągu technologicznym oraz zawarł jego opis i zakres (...).

Procesy technologiczne poszczególnych wariantów eksploatacji instalacji zostały przedstawione w sposób szczegółowy i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości, co do przebiegu oraz ich merytorycznych aspektów (...). Zauważyć przy tym należy, że poszczególne ciągi technologiczne w odniesieniu do współpracujących maszyn i urządzeń zostały w sposób prawidłowy wskazane zarówno w pozwoleniu (jak i we wniosku) oraz w konsekwencji do wymienionych rodzajów odpadów powstających (wytwarzanych) z danej części ciągu technologicznego instalacji (...).

Poddając analizie aspekt celowości rozpatrywania warunków pozwolenia pod kątem użytkowania i obsługi taboru samochodowego wraz z pojemnikami należy również pamiętać, że zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy Poś, przez pojęcie instalacji rozumie się: stacjonarne urządzenie techniczne; zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu; budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami - których eksploatacja może spowodować emisję. Przepis ten wskazuje na przesłanki konieczne dla uznania danego urządzenia za instalację w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska. Centralną rolę odgrywa w nim pojęcie „stacjonarnego urządzenia technicznego”. Należy przyjąć, że urządzenie techniczne to pewien mechanizm bądź zespół mechanizmów, którego funkcjonowanie oparte jest na wykorzystaniu procesów fizycznych i chemicznych, przewidziane i skonstruowane dla prowadzenia określonej działalności służącej osiągnięciu złożonych celów. Jednakże aby urządzenie techniczne można było uznać za instalację (przy założeniu, że jego eksploatacja może powodować emisję), musi ono posiadać cechę stacjonarności. Ustawa nie definiuje pojęcia stacjonarny. Dlatego pod tym pojęciem należy rozumieć, zgodnie z jego potocznym znaczeniem:

nie zmieniający miejsca położenia, pozostający na miejscu. Stąd pod pojęciem stacjonarnego urządzenia technicznego lub zespołu urządzeń (art. 3 pkt. 6 lit. a i b ustawy) należy rozumieć urządzenie (zespół urządzeń), które ze względu na swój charakter przeznaczone jest do użycia w określonym miejscu i w ramach jego zwykłej eksploatacji pozostaje ono w jednym miejscu (nie następują zmiany jego położenia), (stanowisko Ministerstwa Środowiska z dnia 31 grudnia 2001 r. DOŚ-021-02/01/lk, Pojęcie stacjonarnego urządzenia technicznego, www.mos.gov.pl).

A zatem dane urządzenie będzie mogło zostać uznane za instalację, jeżeli zasadniczo działa w jednym określonym miejscu i co prawda może być przemieszczane, ale przemieszczenie to ma charakter wyjątkowy, a nie powtarzalny. Urządzenia o charakterze typowo przewoźnym nie posiadają cechy stacjonarności, a zatem nie mogą stanowić instalacji. Mając na uwadze powyższe należy skonstatować, że urządzenie, które ze względu na swoją konstrukcję i właściwości techniczne może być przeniesione w inne miejsce (jest 'mobilne' – nie jest trwale związane z gruntem) może być uznane za instalację wtedy, gdy: jego funkcjonowanie może odbywać się wyłącznie w stanie unieruchomienia oraz gdy co do zasady jest ono przeznaczone do eksploatacji w jednym miejscu.

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą organ administracji związany jest żądaniem określonym we wniosku wszczynającym postępowanie i jest zobowiązany do dokładnego określenia treści żądania strony, które to żądanie wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ nie może z urzędu dokonać zmiany kwalifikacji żądania. Nie jest natomiast związany podaną przez stronę podstawą prawną żądania albowiem to treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego, która będzie miała zastosowanie w konkretnej sprawie i która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania dowodowego (Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 20 lutego 2007 r., sygnatura (sygn.) akt II SA/Bk 542/06).

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe aspekty prawne, jak i merytoryczne, organ pierwszej instancji podtrzymał wcześniejsze stanowisko i nie uwzględnił zużycia wody przez myjnię na potrzeby mycia pojazdów samochodowych/pojemników jako zużycie wody przez instalację wymagająca uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z art. 211 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska pozwolenie zintegrowane określa ilość wykorzystywanej wody, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

W chwili obecnej nie zostały jeszcze opracowane na poziomie europejskim konkluzje dla przemysłu przetwarzania odpadów. Przedstawione w dokumencie referencyjnym na temat (nt.) najlepszych dostępnych technik (BREF) zatytułowanym „Przemysł Przetwarzania Odpadów” z sierpnia 2006 r. (publikowanym na stronach internetowych Ministerstwa Środowiska, w tym jego wyjaśnieniach dla MBP) mają charakter zaleceń i informacji. W zakresie gospodarki wodnej w ramach funkcjonowania instalacji do mechanicznego - biologicznego przetwarzania odpadów stwierdzono, że powinno się efektywnie gospodarować wodą, stosować recykling wód procesowych lub błotnistych pozostałości w ramach procesu tlenowego w celu całkowitego uniknięcia emisji do wody. Nie ma zatem obowiązujących ścisłych wytycznych, czy wskaźników szacunkowych ilości wody zużywanej na poszczególne cele dla przemysłu przetwarzania odpadów. W celu wyjaśnienia wątpliwości organu odwoławczego w zakresie ilości wody przeznaczonej na prace porządkowe, potwierdzono ponownie ilość wody przeznaczonej na prace porządkowe

w instalacji, tj. na mycie urządzeń i obiektów instalacji (utrzymanie czystości w halach oraz urządzeń). Użyte w decyzji sformułowanie o zużyciu wody na mycie urządzeń i obiektów instalacji dotyczy wymienionych w decyzji w części II. „Elementów wchodzących w skład instalacji” z zachowaniem dbałości o spójność zapisów decyzji.

Instalacja nie korzysta bezpośrednio z ujęcia wód podziemnych ani powierzchniowych. Na potrzeby technologiczne instalacji, tj. m.in. do celów porządkowych - mycia urządzeń i obiektów instalacji zaopatrzenie w wodę realizowane jest z miejskiej sieci wodociągowej. W celu ograniczenia zużycia wody miejskiej, w miarę możliwości do procesów stabilizacji tlenowej przetwarzanych odpadów, wykorzystywana będzie woda opadowa ze szczelnego zbiornika odparowalnego.

Zgodnie z dokumentem referencyjnym na temat (nt.) najlepszych dostępnych technik (BREF) zatytułowanym „Przemysł Przetwarzania Odpadów” z sierpnia 2006 r. podczas ustalania BAT (najlepszych dostępnych technik) oraz opartych na BAT warunków pozwolenia należy zawsze brać pod uwagę ogólny cel, jakim jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości. Dokument ten stanowi odzwierciedlenie wymiany informacji przeprowadzonej na mocy art. 16 ust. 2 Dyrektywy Rady 96/61/WE (Dyrektywa IPPC) i opisuje najważniejsze ustalenia, podsumowanie głównych wniosków dotyczących BAT oraz związanych z nimi poziomów emisji/zużycia. Zużycie wody jest związane z właściwym zarządzaniem instalacją i należy ograniczyć je do minimum w ramach kryteriów BAT w zakresie zapobiegania lub redukcji emisji, jak również powinno być ono współmierne do rozsądnego wykorzystania wody jako zasobu naturalnego. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w sekcji 4.7.1 powyższego dokumentu pod nazwą (pn.) „Gospodarka ściekami w sektorze przetwarzania odpadów, Zintegrowane Zapobieganie i Kontrola Zanieczyszczeń” w ramach najlepszej dostępnej techniki należy dążyć do redukcji zużycia i zanieczyszczenia wody poprzez maksymalizowanie ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków i wykorzystanie wody opadowej w instalacji.

Biorąc jednak pod uwagę fakt, że prawidłowy przebieg stabilizacji tlenowej przetwarzanych odpadów nie może być uzależniony od warunków atmosferycznych, tj. występowania opadów, w sytuacji niedoborów, czy braku wód opadowych istnieje także techniczna możliwość ewentualnego wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów wodą z miejskiej sieci wodociągowej. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom organu odwoławczego w decyzji doprecyzowano zapis dotyczący zużycia wody na cele instalacji. Pobór wody jest opomiarowany.

Mając na względzie powyższe w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 8 ustawy Prawo ochrony środowiska, ilość wody zużywanej na potrzeby instalacji. Prowadzącego instalację zobowiązano do przekazywania bilansu zużycia wody wykorzystanej do wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów, do tut. organu, do 31 stycznia, za poprzedni rok kalendarzowy.

Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci ścieków z mycia urządzeń i nawierzchni obiektów instalacji oraz odcieków technologicznych z procesu przetwarzania biologicznego. Wody opadowe i roztopowe z dróg, placów i dachów hal zbierane są z wykorzystaniem wewnętrznej sieci kanalizacyjnej odprowadzającej je po podczyszczeniu w separatorach substancji ropopochodnych do dwóch otwartych, szczelnych zbiorników odparowalnych. Regularnie wykonywane są badania laboratoryjne ścieków, jak również regularnie czyszczone są urządzenia podczyszczające. Ścieki przemysłowe gromadzone

są czasowo w szczelnym, bezodpływowym zbiorniku, a następnie wywożone za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego, do oczyszczalni ścieków.

Wobec wątpliwości dotyczących ilości ścieków przemysłowych powstających w związku z funkcjonowaniem instalacji ze szczególnym uwzględnieniem ilości ścieków z procesu biologicznego przetwarzania odpadów oraz ujęcia w bilansie ilości ścieków z myjni pojazdów/kontenerów tut. organ ponownie wyjaśnił powyższe kwestie. Prowadzący instalację zweryfikował ilość ścieków z procesów biologicznego przetwarzania. Podtrzymując natomiast stanowisko w kwestii nie zakwalifikowania myjni do mycia pojazdów/kontenerów znajdującej się na terenie zakładu jako elementu instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, tut. organ w bilansie ścieków przemysłowych powstających w wyniku pracy instalacji nie ujął ilości ścieków z myjni.

W pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, ilość, stan i skład ścieków z instalacji oraz zakres i sposób monitorowania ich parametrów. Wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne uregulowane zostało odrębnym pozwoleniem wodnoprawnym.

Zgodnie z art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku, gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystanie, produkcję lub uwalnianie substancji stwarzającej ryzyko oraz istnieje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu, prowadzący instalację winien sporządzić raport początkowy o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych tymi substancjami. Eksploatacja przedmiotowej instalacji powoduje uwalnianie substancji powodujących ryzyko, należących do co najmniej jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2-5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.). Prowadzący instalację dołączył do wniosku raport początkowy, w którym zidentyfikował uwalniane substancje stwarzające ryzyko, przedstawił wyniki badań gleby, ziemi i wód gruntowych, jak również przedstawił propozycje dotyczące sposobu i częstotliwości wykonywania badań zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych. Ponadto wnioskodawca wykazał, że środki techniczne i organizacyjne zastosowane na terenie i w trakcie pracy instalacji, pozwolą ograniczyć do minimum możliwość zanieczyszczenia nimi gleby, ziemi i środowiska wodno-gruntowego. Dla określenia aktualnego stanu środowiska gruntowo-wodnego pod kątem zawartości wybranych wskaźników zanieczyszczeń na analizowanym terenie, wykonano szczegółowe analizy chemiczne próbek gruntu oraz wody gruntowej. Dla badanych próbek gruntu nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych wartości zawartości oznaczanych wskaźników zanieczyszczeń w ziemi, tj. substancji powodujących ryzyko szczególnie istotnych dla ochrony powierzchni ziemi określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. poz. 1395). Dla próbek wody gruntowej uzyskane wartości stężeń oznaczanych wskaźników porównano z wartościami granicznymi dla III klasy jakości wód podziemnych (wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu

działalności człowieka) wg klasyfikacji zawartej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz.U. 2016 poz. 85). Jak wynika z powyższych badań, stan chemiczny wody jest dobry, spełnia on kryteria klas I-III (wartości graniczne dla III klasy jakości są wartościami progowymi dla dobrego stanu chemicznego).

Tutejszy organ po analizie przedłożonej dokumentacji ustalił miejsca poboru prób gleby i ziemi kierując się zasadą zachowania porównywalności wyników. Zgodnie z art. 217a ustawy Prawo ochrony środowiska, badania lub pomiary, o których mowa powyżej winny być wykonywane przez akredytowane laboratoria oraz w sposób umożliwiający ich ilościowe porównanie z wynikami badań i pomiarów zawartymi w raporcie początkowym.

Mając na względzie powyższe, w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, zakres, sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz wykonywania pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych.

W pozwoleniu nie określono warunków i parametrów charakteryzujących pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych, tj. maksymalnego dopuszczalnego czasu utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, warunków i parametrów charakteryzujących pracę instalacji, określających moment zakończenia rozruchu oraz moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji, jak również warunków wprowadzania do środowiska substancji w trakcie rozruchu i w trakcie wyłączenia, ponieważ z wniosku wynika, że ze względu na specyfikę instalacji nie pracuje ona w uzasadnionych technologicznie warunkach eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.

W decyzji niniejszej określono ilości zużywanych surowców, paliw i energii istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, jak również zawarto obowiązek monitorowania procesów technologicznych poprzez prowadzenie ewidencji ilości zużywanych surowców, paliw i energii i przekazywania ww. ewidencji organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

W związku z tym, iż zakład nie zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii, w decyzji określono obowiązki, co do postępowania w przypadku wystąpienia awarii. Zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 9 ustawy Prawo ochrony środowiska, w decyzji niniejszej określono sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

W toku postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego do tegoż organu wpłynęły uwagi w zakresie realizacji, funkcjonowania oraz oddziaływania na środowisko przedmiotowej instalacji, a także uwagi odnoszące się do zakresu i treści wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego o wydanie przedmiotowej decyzji. Uwagi złożone przez osoby fizyczne oraz organizacje ekologiczne dotyczyły kwestii związanych z posiadaniem przez prowadzącego instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (brakiem ostatecznej decyzji) oraz pozwoleń na budowę (brak decyzji lub jej nieważność), nieprawidłowościami w toku postępowania środowiskowego, występowaniem uciążliwości akustycznej i odorowej (w tym brakiem zastosowania odpowiednich zabezpieczeń chroniących przed ww. niedogodnościami), nieprzestrzeganiem godzinowego systemu pracy instalacji, lokalizacją instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, instytucji publicznych, przystanków komunikacji

publicznej oraz częściowo na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (w tym posadowieniem na terenie chronionym muru oporowego, magazynowaniem kontenerów i sprzętu budowlanego), zagrożeniem dla życia i zdrowia mieszkańców oraz dla środowiska, występowaniem ptactwa, gryzoni, owadów, prowadzeniem procesów technologicznych na zewnątrz hal oraz przy otwartych drzwiach wjazdowych do hal, wzmożonym ruchem samochodowym (nieprzystosowane drogi, korki, wydobywające się odcieki, wypadające odpady), emisją wibracji, zagrożeniami związanymi z zanieczyszczeniem gleby, wód gruntowych i powierzchniowych (w tym obecnością na terenie zakładu nieszczelnego zbiornika, brakiem uszczelnionych placów), brakiem na terenie zakładu parkingu i myjni dla pojazdów ciężarowych, spełnieniem przez instalację wymogów prawnych (w tym przepisów przeciwpożarowych i Prawa budowlanego) i wynikających z najlepszej dostępnej techniki (w tym możliwością zapewnienia przez instalację odpowiednich poziomów wysegregowania surowców wtórnych, brakiem systemu ujmowania i oczyszczania powietrza technologicznego z rękawów i z hal, brakiem systemu napowietrzania odpadów w tunelach), mocą przerobową instalacji, spełnieniem przez tunele foliowe definicji instalacji, emisją kurzu/pyłu, magazynowaniem kontenerów na nieutwardzonym terenie na działce sąsiadującej z obszarem zakładu, magazynowaniem odpadów na terenie nieutwardzonym, brakiem systemu odprowadzania odcieków do szczelnego zbiornika z punktu odbioru odpadów wysegregowanych, nieszczelnością hal, wykorzystywaniem ziemi do przysypywania rękawów, niezgodnością lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podwyższeniem terenu działki o nr ewid. 460 stanowiącym wzrost zagrożenia powodziowego dla terenów sąsiednich, ogrodzeniem terenu zakładu w sposób utrudniający komunikację drobnym zwierzętom, nielegalnymi działaniami związanymi z paleniem odpadów oraz ich wywożeniem do miejsc do tego celu nieprzeznaczonych, obniżeniem wartości nieruchomości znajdujących się w otoczeniu zakładu oraz uniemożliwieniem stawiania kolejnych budynków, zanieczyszczeniem powietrza, wpływem zakładu na działalność gospodarczą mieszkańców, kumulacją oddziaływań przedsięwzięć zlokalizowanych w sąsiedztwie zakładu, usytuowaniem części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią (w tym brakiem decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie), wykorzystywaniem instalacji w głównej mierze do magazynowania i przeladunku odpadów zamiast do sortowania i odzysku oraz uchybieniami w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez tutejszy organ (w tym tempem prowadzonego postępowania, zakresem rozpatrywanych przez organ zagadnień, koniecznością przeprowadzenia kontroli instalacji i otaczającego terenu, koniecznością przeprowadzenia badań emisji zanieczyszczeń do powietrza i do gleby).

W toku prowadzonego postępowania do tutejszego organu wpłynęły również pisma:

1. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pruszkowie z dnia 1 lipca 2015 r., znak: L.dz.NS.6066.8.2015 stanowiące odpowiedź na pismo tutejszego organu z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.45.2014.UR w sprawie przedstawienia informacji dotyczących uciążliwości zapachowych powodowanych działalnością prowadzoną przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o. Z przedmiotowego dokumentu wynika, iż w trakcie przeprowadzonych w 2014 r. i 2015 r. dwóch wizji lokalnych oraz jednej kontroli nie stwierdzono występowania uciążliwości

- odorowej, zanotowano natomiast nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uciążliwość akustyczną;
2. Wójta Gminy Nadarzyn z dnia 13 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.10.2015.KP w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.45.2014.UR w sprawie przekazania informacji dotyczących instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa, w Nadarzynie przy ul. Turystycznej 38 (na terenie działek o nr ew. 465/2, 465/3, 460), z którego wynika, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego wsi Nadarzyn. Ponadto w decyzji środowiskowej nie zostało ściśle określone miejsce funkcjonowania urządzeń do biologicznego suszenia i stabilizacji tlenowej. W związku z powyższym przeniesienie reaktorów do zbudowanej stalowej hali nie będzie wymagało zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
 3. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie (WIOŚ) z dnia 15 lipca 2015 r., znak: MM-IN.7021.1.55.2015.HD w sprawie podjętych przez ww. organ działań kontrolnych dotyczących uciążliwości powodowanej działalnością Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o. w Nadarzynie. W piśmie tym WIOŚ informuje o czterech kontrolach przeprowadzonych w 2013 r. i 2014 r., które wykazały naruszenia obowiązków nałożonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nieprawidłowości w sprawozdawczości, nieprawidłowości w zakresie funkcjonowania części biologicznej instalacji, nieprawidłowości w klasyfikacji odpadów (nadawanie błędnych kodów), brak przekroczeń hałasu, brak uciążliwości zapachowych, brak pozwolenia zintegrowanego w dniu 1 lipca 2015 r.;
 4. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 17 lipca 2015 r., znak: OS-IN.7021.1.37.2015.WP w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: PS-V.7222.45.2014.UR w sprawie wyników kontroli interwencyjnych i planowanych, w którym organ poinformował o przesłaniu powyższych danych pismem z dnia 15 lipca 2015 r., znak: MM-IN.7021.1.55.2015.HD, załączając jednocześnie kserokopię przedmiotowego pisma;
 5. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 lipca 2015 r., znak: OS-IN.7023.2.222.2015.AL w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 3 lipca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.45.2015.KS, z którego wynika, że proces biologicznego przetwarzania prowadzony jest na zewnątrz hali, zgodnie z dotychczasowymi decyzjami. Do wskazanego powyżej pisma dołączono również pismo Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o., zgodnie z którym firma zamierza prowadzić proces biologicznego przetwarzania w hali po uzyskaniu pozwolenia zintegrowanego oraz pismo Wójta Gminy Nadarzyn z dnia 9 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.11.2015.KP, informujące o zgłaszanych przez mieszkańców uciążliwościach związanych z funkcjonowaniem zakładu w zakresie występowania uciążliwości akustycznej i odorowej, oraz ze wzmożonym ruchem samochodowym;
 6. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 1 września 2015 r., znak: OS-IN.7024.67.2015.WP przekazującego,

do wykorzystania zgodnie z kompetencjami, kopię protokołu z kontroli interwencyjnej przeprowadzonej w dniach 10–21.08.2015 r. w Przedsiębiorstwie Usługowym "HETMAN" sp. z o.o. Z ustaleń kontroli wynika, że emisja z hali sortowni realizowana przez układ wentylacyjny nie jest ograniczona przez urządzenia oczyszczania powietrza (odpylanie, dezodoryzacja). W ocenie WIOŚ zasadne jest ograniczenie emisji z istniejącej hali sortowni realizowanej przez układ wentylacyjny;

7. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 8 września 2015 r., znak: OS-IN.7024.67.2015.WP przekazującego kopię sprawozdania z badań mikrobiologicznych przy otwarciu urządzeń (rękawów) służących do biostabilizacji oraz kopię sprawozdania z badań nad uciążliwością zapachową powodowaną przez odoranty przy otwarciu urządzeń (rękawów) służących do biostabilizacji. Przedmiotowe badania nie wykazały żadnej uciążliwości zapachowej. W sprawozdaniu stwierdzono również, że złowonne zapachy, na które uskarżają się mieszkańcy nie pochodzą z terenu zakładu. Badania mikrobiologiczne wykazały natomiast niewielką obecność różnych grup drobnoustrojów, nie mniej jednak nie stwierdzono występowania drobnoustrojów chorobotwórczych ani należących do grup zagrożenia. Urządzenia do biostabilizacji nie są również emitorem bioareozolu (bakterii, promieniowców i grzybów pleśniowych), który mógłby w jakikolwiek negatywny sposób oddziaływać na obszary zlokalizowane poza terenem zakładu, czy też stwarzać zagrożenie dla zdrowia okolicznych mieszkańców;
8. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 1 października 2015 r., znak: OS-IN.7024.89.2015.WP przekazującego kopię pisma Stowarzyszenia „SZPALER”, celem wykorzystania zgłoszonych wniosków i uwag w postępowaniu w przedmiocie wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o. Uwagi przedstawione przez ww. Stowarzyszenie zostały ujęte łącznie z pozostałymi uwagami, które wpłynęły w toku postępowania;
9. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 listopada 2015 r., znak: OS-IN.7024.75.2015.WP przekazującego kopię protokołu z kontroli interwencyjnej przeprowadzonej w dniach 5.10-19.11.15 r. w Przedsiębiorstwie Usługowym "HETMAN" sp. z o.o., do wykorzystania zgodnie z kompetencjami, w szczególności w zakresie mocy przerobowych instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w odniesieniu do minimalnych mocy przerobowych określonych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami dla instalacji regionalnych oraz spełnienia przez instalację wymagań wynikających z przepisów;
10. Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2016 r., znak: DZŚ-III.052.14.2016.AW przekazującego według właściwości skargę Stowarzyszenia „SZPALER”. Uwagi przedstawione przez ww. Stowarzyszenie zostały ujęte łącznie z pozostałymi uwagami, które wpłynęły w toku postępowania;
11. Ministra Środowiska z dnia 4 lipca 2016 r., znak: DZŚ-III.052.16.2016.AW przekazującego według właściwości skargę Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn. Uwagi przedstawione przez ww. Stowarzyszenie zostały ujęte łącznie z pozostałymi uwagami, które wpłynęły w toku postępowania;

12. Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r., znak: ZP-K-0421-0206-002/16 w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 2 czerwca 2016 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS w sprawie terenu zakładu na którym prowadzona jest działalność Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o.
13. Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 18 lipca 2016 r., znak: ZP-K-0421-0206-004/16 w odpowiedzi na pismo tutejszego organu z dnia 7 lipca 2016 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS w sprawie udostępnienia kopi arkuszy map ze „Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpożarowej – Etap II – rzeka Zimna Woda” obejmujących teren zakładu, przekazano wyciąg z części graficznej ww. dokumentu.
14. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 lutego 2018 r., znak: RA-IN.7024.138.2017.KD w sprawie podjętych przez ww. organ działań kontrolnych, w trakcie których ustalono, że proces biologicznego przetwarzania prowadzony jest na zewnątrz hali.

Ponadto, w okresie 30-dniowym wyznaczonym na składanie uwag i wniosków w ramach konsultacji społecznych (w trakcie postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r.), do tutejszego organu wpłynęły pisma złożone przez osoby fizyczne oraz organizacje ekologiczne.

Kwestie poruszone w ww. dokumentach dotyczyły zakresu i treści wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, posiadania przez prowadzącego instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (braku ostatecznej decyzji), decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę (jej niezgodności z prawem), nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, występowania uciążliwości akustycznej i odorowej (w tym wykorzystywania, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH), nieprzestrzegania godzinowego systemu pracy instalacji, lokalizacji instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej i instytucji publicznych, zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców, wzmożonego ruchu samochodowego (zagrożeń na drodze, korków, ruchu pojazdów w miejscach niedozwolonych), mocy przerobowej instalacji, niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bezprawnego podwyższenia terenu działki o nr ewid. 460, zanieczyszczania powietrza, usytuowania części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią (w tym braku decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie oraz toczącego się w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego), nieprzestrzegania przez zakład przepisów przeciwpożarowych, wpływu na środowisko gruntowo-wodne oraz wszczęcia przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska zawieszającego z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji.

W ramach tzw. konsultacji społecznych do tutejszego organu wpłynęły także pisma:

1. Starosty Pruszkowskiego z dnia 9 stycznia 2017 r., znak: L.dz.WA-BK.6740.464.2014, informującego o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej decyzją Starosty Pruszkowskiego nr 2000/2014

- z dnia 23 grudnia 2014 r., zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na rozbudowę instalacji. Powyższe ma związek z częściowym usytuowaniem zakładu na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią oraz brakiem decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie;
2. Klubu Radnych Gminy Nadarzyn Zielona Gmina z dnia 9 stycznia 2017 r. zawierającego sprzeciw wobec wydania pozwolenia zintegrowanego. Zagadnienia przedstawione we wskazanym powyżej dokumencie odnosiły się do nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, lokalizacji instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz wzmożonego ruchu samochodowego.

Dodatkowo w dniu 23 marca 2017 r. do tutejszego organu wpłynęło pismo z dnia 20 marca 2017 r. Stowarzyszenia „SZPALER” podnoszące kwestię braku prawomocnej decyzji środowiskowej dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Na potwierdzenie powyższego załącznik do wspomnianego pisma stanowił wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1478/15.

Ponadto po wystosowaniu przez tutejszy organ pisma z dnia 31 maja 2017 r. informującego strony o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu do tutejszego organu wpłynęły pisma Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn i Stowarzyszenia „SZPALER”, w których zarzucano Przedsiębiorstwu Usługowemu „HETMAN” sp. z o.o. prowadzenie działań na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią (w tym brak decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie), niespełnianie zapisów karty informacyjnej przedsięwzięcia, powoływanie się na niepełne i niemiarodajne badania, występowanie na terenie zakładu uciążliwości akustycznej i odorowej (w tym wykorzystywanie, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH), powodowanie zagrożenia dla środowiska i zdrowia mieszkańców, zanieczyszczanie powietrza atmosferycznego, bezprawne podwyższenie części terenu zakładu skutkujące wzrostem prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i podtopienia terenów sąsiednich, niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Treść pism wskazywała również na niewłaściwie przeprowadzanie kontroli przez organy kontrolujące (przeprowadzanie kontroli przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska (WIOŚ) w godzinach pracy organu), bezprawne wydanie przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska postanowienia z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-IN.7060.5.2015.WP w przedmiocie zawieszenia z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38, 05-830 Nadarzyn oraz nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego.

Wszystkie powyższe uwagi zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę w toku prowadzonego postępowania, mając jednocześnie na względzie obowiązujące przepisy prawa i całość informacji pozyskanych w toku postępowania.

Odnosząc się do uwag dotyczących:

1. posiadania przez prowadzącego instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (braku ostatecznej decyzji) informuje się, że w związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1936, z późn. zm.) w chwili obecnej nie ma konieczności dołączania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. W związku z powyższym żądanie organu w tym zakresie byłoby nieuprawnione.
2. nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, nie spełniania zapisów karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz naruszania obowiązków nałożonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyjaśnia się, iż zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm) organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Wójt Gminy Nadarzyn. Stosownie natomiast do przepisów art. 76 ust. 1 ww. ustawy organem właściwym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Organami powołanymi do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska są natomiast:

- 1) Inspekcja Ochrony Środowiska – na mocy art. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm);
- 2) wójt – w świetle art. 379 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Z kolei art. 19 kpa stanowi, że organy administracji publicznej zobowiązane są do przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Powyższe wynika również z zasady praworządności (art. 6), w myśl której za niedopuszczalną należy uznać sytuację jednoczesnej właściwości dwóch organów administracji publicznej w tej samej sprawie. Zasada ta jest nie tylko zasadą ogólną postępowania administracyjnego, lecz również zasadą konstytucyjną, wynikającą z art. 7 Konstytucji, który stanowi, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa oraz z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z treści powyższej zasady państwa prawnego wynika prawo do rzetelnej i sprawiedliwej procedury, gdyż tylko taka procedura zapewnia realizację praw i wolności obywatelskich. W demokratycznym państwie prawa administracja ma prawo do podejmowania tylko takich działań, do których została wyraźnie upoważniona przepisami prawa, przy czym działania te mogą być podejmowane wyłącznie w formie i trybie przewidzianym prawem.

3. nieprzestrzegania godzinowego systemu pracy instalacji informuje się, że adekwatnie do treści wniosku oraz niniejszej decyzji praca instalacji odbywać się będzie w systemie dwuzmianowym w dni robocze oraz w systemie jednozmianowym w soboty. Ponadto, zgodnie z art. 195 ust. 1 pkt 1 ustawy

Prawo ochrony środowiska pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania, jeżeli eksploatacja instalacji jest prowadzona z naruszeniem warunków pozwolenia, innych przepisów ustawy lub ustawy o odpadach. Z kolei, stosowanie do art. 47 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 w związku z art. 45 ust. 5, ust. 8 i ust. 9 ustawy o odpadach, jeżeli posiadacz odpadów narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości. W przypadku gdy posiadacz odpadów mimo wezwania nadal odpowiednio narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem organ cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania. Cofnięcie zezwolenia powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.

4. prowadzenia procesów technologicznych na zewnątrz hal oraz przy otwartych drzwiach wjazdowych do hal informuje się, że w niniejszym pozwoleniu tutejszy organ zobowiązał prowadzącego instalacje do prowadzenia procesu rozładunku, przeładunku i segregacji odpadów przy zamkniętych wrotach hali technologicznej. Z kolei proces biologicznego przetwarzania frakcji podsitowej (biologicznego suszenia oraz stabilizacji tlenowej) prowadzony będzie w hali biologicznego przetwarzania w systemie zamkniętym w tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w reaktorach betonowych i wyposażonych w infrastrukturę techniczną zapewniającą aktywne napowietrzanie, nawadnianie, ujmowanie odcieków, ochronę przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza i do środowiska wodno-gruntowego, przerzucanie odpadów oraz skuteczne stabilizowanie materiału – przy czym w przypadku:
 - 1) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-80 mm (tzw. frakcji podsitowej, oznaczonej kodem 19 12 12), wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania oraz ujmowania odcieków,
 - 2) biologicznej tlenowej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm, oznaczonej kodem 19 12 12, wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania, ujmowania odcieków, przerzucania i nawadniania.
5. niespełniania przez instalację wymagań wynikających z najlepszej dostępnej techniki (w tym możliwości zapewnienia przez instalację odpowiednich poziomów wysegregowania surowców wtórnych, braku systemu ujmowania i oczyszczania powietrza technologicznego z rękawów i z hal, braku systemu napowietrzania odpadów w tunelach) informuje się, że w ocenie tutejszego organu przedstawiona we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego instalacja spełnia przedmiotowe wymagania. Jak wskazano powyżej:
 - 1) wyposażenie instalacji w znajdujące się na terenie jednego zakładu:
 - a) część mechaniczną (zlokalizowaną w hali sortowni), w skład której wchodzi rozdrabniacz wstępny, pełniący funkcję rozrywarki do worków, przesiewacz kaskadowo-dyskowy czterofrakcyjny, kabina sortownicza, separator metali żelaznych, separator powietrzny oraz rozdrabniacz końcowy,

- b) część biologiczną obejmującą sześć, ustawionych na utwardzonym, szczelnym, betonowym podłożu hali biologicznego przetwarzania, reaktorów betonowych, w których umieszczono łącznie dwanaście tuneli z folii polietylenowej oraz infrastrukturę techniczną zapewniającą napowietrzanie, odbiór i oczyszczanie powietrza technologicznego, nawadnianie, ujmowanie i odprowadzanie odcieków, przerzucanie odpadów, gwarantując tym samym prawidłowe warunki przebiegu procesów biologicznego przetwarzania odpadów oraz zabezpieczając przed przedostawaniem się zanieczyszczonego powietrza do atmosfery i chroniąc środowisko gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem,
- c) sito dwufrakcyjne o wielkości oczek 20 mm i 40 mm (w zależności od ustawienia), wyposażone w taśmociągi wyładowcze oraz separator magnetyczny

stanowiące wspólnie zespół powiązanych ze sobą technologicznie urządzeń i obiektów do mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów, zapewniających możliwość przetwarzania całego strumienia przyjmowanych odpadów komunalnych oraz spełniających kryteria mocy przerobowej określone w wojewódzkim planie gospodarki odpadami dla instalacji regionalnych,

- 2) wytwarzanie w wyniku eksploatacji części mechanicznej instalacji odpadów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji,
- 3) zapewnienie możliwości technicznych w zakresie wysegregowania w instalacji odpowiednich poziomów surowców wtórnych – zgodnie z deklaracją prowadzącego instalację mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych skutkować będzie wysegregowaniem odpadów surowcowych oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na poziomie minimum 6,67% ilości odpadów poddawanych przetwarzaniu. Spełnianie powyższego warunku monitorowane będzie systematycznie na podstawie informacji i dokumentów przekazywanych przez prowadzącego instalację. Zauważyć w tym miejscu należy, że instalacja wyposażona jest także w urządzenia zapewniające możliwość wysegregowania, z masy odpadów zmieszanych, frakcji palnej kierowanej do odzysku metodą R1 a także frakcji zawierającej największą ilość odpadów ulegających biodegradacji, przetwarzanej w części biologicznej opisywanej instalacji,
- 4) kierowanie wytwarzanych odpadów w pierwszej kolejności do recyklingu, a w przypadku braku możliwości ich zagospodarowania w ten sposób – poddanie odpadów innym procesom odzysku lub przekazanie do unieszkodliwiania,
- 5) prowadzenie procesu biologicznego tlenowego przetwarzania odpadów w sposób gwarantujący osiągnięcie przez powstający stabilizat parametru AT_4 poniżej 10 mg O_2/g s.m. lub spełnienie innych wymagań wskazanych w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia,
- 6) zastosowanie wyszczególnionych wyżej rozwiązań technicznych i organizacyjnych, ograniczających do minimum możliwość przedostawania

się zanieczyszczeń do powietrza i środowiska wodno-gruntowego, emisję hałasu oraz emisję odorów

zdaniem tutejszego organu potwierdza spełnienie przez instalację wymagań wynikających z najlepszej dostępnej techniki.

Podkreślenia wymaga również fakt, że obie hale wyposażone zostały w system wentylacji mechanicznej. W przypadku hali sortowni zastosowano odciągi miejscowe systemu wentylacji wywiewnej o wydajności 40000 m³/h nad taśmociągami linii sortowniczej. Powietrze oczyszczane jest w modułowym odpylaczu filtracyjnym o klasie filtracji M5 i odprowadzane do atmosfery dwoma emitorami (wentylatory wywiewne o wydajności 20000 m³/h każdy) o wysokościach 11,5 m, przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm i wylotach zadaszonych. W hali biologicznego przetwarzania natomiast zainstalowano 6 wentylatorów dachowych o wydajności 10100 m³/h każdy, usytuowanych na wysokości 11,5 m i wyposażonych w filtry węglowe. Dodatkowo zakład wyposażony został w przenośny system neutralizacji zapachów złownonych wykorzystywany zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali biologicznego przetwarzania lub w hali sortowni.

6. mocy przerobowych instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów informuję, że w pozwoleniu wskazano moce przerobowe poszczególnych części instalacji oraz maksymalne ilości odpadów, jakie mogą być w nich przetwarzane. Moc przerobowa części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów wynika ze zdolności przerobowej poszczególnych urządzeń wchodzących w skład linii technologicznej i określona została przez wnioskodawcę na podstawie załączonych do wniosku oświadczeń producentów potwierdzających moce przerobowe urządzeń. Moc przerobowa części biologicznej wynika z liczby i pojemności tuneli do biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm i stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm oraz z liczby cykli technologicznych. Dokonane obliczenia uwzględniające ww. parametry potwierdzają przedstawioną we wniosku moc przerobową części biologicznej instalacji. Moc przerobowa sita o oczkach wielkości 20 mm i 40 mm wynika ze zdolności przerobowej urządzenia i określona została na podstawie załączonego do wniosku oświadczenia producenta potwierdzającego moc przerobową urządzenia. Moc przerobowa wszystkich części instalacji wykazana została we wniosku stosownymi obliczeniami.
7. spełnienia przez tunele foliowe definicji instalacji wyjaśnia się, że zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, instalację stanowią:
 - 1) stacjonarne urządzenie techniczne,
 - 2) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,
 - 3) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

Określony powyżej termin rozróżnia zatem trzy typy instalacji, przy czym dwa pierwsze mają w gruncie rzeczy ten sam charakter – oparte są na tym samym wyróżniku, jaki stanowi stacjonarne urządzenie techniczne. W pierwszym przypadku chodzi o pojedyncze tego rodzaju urządzenie, w drugim o ich zespół. Do trzeciego kryterium zaliczono z kolei wszystkie obiekty określonego typu (budowle), z wyłączeniem takich, które mają charakter stacjonarnych urządzeń technicznych bądź ich zespołów. Dla wszystkich trzech typów instalacji definicja przewiduje jeszcze jedno wspólne kryterium w postaci możliwości spowodowania emisji wskutek ich eksploatacji. Pod pojęciem emisji z kolei należy rozumieć wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi (art. 3 ust. 1 pkt 4 omawianej ustawy):

- 1) substancje,
- 2) energie, takie jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 kwietnia 2013 r. (sygn. akt II GSK 379/13) „stacjonarność” urządzenia technicznego (art. 3 pkt 6a cyt. ustawy Prawo ochrony środowiska), podobnie jak pozostałych rodzajów instalacji, o których mowa w art. 3 ust. 6 ww. ustawy, pozostają w ścisłym związku z możliwością powodowania emisji przy ich eksploatacji. Cecha „instalacji” jaką jest „stacjonarność” nie wyklucza możliwości przemieszczenia urządzenia, jednak jego funkcjonowanie w każdym miejscu jest związane z emisją, czyli konsekwencjami, jakie korzystanie z instalacji może powodować dla środowiska.”

Adekwatnie do treści niniejszej decyzji tunele foliowe są jednym z elementów instalacji służących przetwarzaniu frakcji podsitowej o wielkości 0-80 mm wysortowanej ze zmieszanych odpadów komunalnych w procesie biologicznego suszenia oraz frakcji o wielkości 0-40 mm wytworzonej w procesie przetwarzania na sicie o wielkości oczek 40 mm odpadów o kodzie 19 05 01 – nieprzekompostowane frakcje odpadów komunalnych i podobnych (frakcja podsitowa poddana biologicznemu suszeniu). Wszystkie urządzenia wykorzystywane we wskazanych powyżej procesach położone są na terenie jednego zakładu, a tytułem prawnym do nich dysponuje ten sam podmiot. Stanowią one tym samym zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie. Ponadto podczas eksploatacji tuneli foliowych dochodzi do emisji (np. odcieków przy wyładunku i załadunku odpadów).

8. magazynowania kontenerów na nieutwardzonym terenie na działce sąsiadującej z obszarem zakładu wyjaśnia się, że wskazany teren nie został objęty zakresem wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego a tym samym kwestia ta nie była przedmiotem postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia zintegrowanego.
9. magazynowania odpadów na terenie nieutwardzonym informuje się, że szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów określono w załączniku do niniejszej decyzji. Zgodnie z jego treścią odpady przeznaczone do przetwarzania oraz odpady wytwarzane magazynowane będą selektywnie, na utwardzonym, szczelnym podłożu w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach na terenie zakładu, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza, gleby, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie.

10. wykorzystywania ziemi do przysypywania rękawów informuje się, że w celu uniemożliwienia zanieczyszczenia (np. odciekami) ziemi służącej do przesypania tuneli tutejszy organ zobowiązał prowadzącego instalację do wykorzystywania szczelnie zamkniętych worków (wypełnionych np. piaskiem) w przypadku konieczności dodatkowego zabezpieczenia końca tunelu (po zakończeniu załadunku) przed wydostawaniem się odpadów na zewnątrz oraz emisją.
11. niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego informuje się, że stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1073, z późn. zm.) uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Gmina poprzez swoje organy, w zakresie swojej właściwości, podejmuje zatem czynności prowadzące do uchwalenia planów miejscowych.
- W związku z powyższym pismem z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.45.2014.UR tutejszy organ zwrócił się do Wójta Gminy Nadarzyn o przedstawienie jednoznacznych informacji czy lokalizacja ww. instalacji zgodna jest z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania terenu. Z dołączonego do wniosku wrysu i wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (pisma z dnia 12 stycznia 2012 r., znak: UA.6727.10.2012) wynika bowiem, że teren na którym zlokalizowana jest instalacja oznaczony jest m.in. symbolami UP, ZU/P – teren zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z terenami zieleni Z/UP, dla którego ustalono przeznaczenie podstawowe: „zabudowa usługowo-produkcyjna o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z zielenią urządzoną na części terenu oznaczonej na rysunku planu symbolem Z/UP”. W odpowiedzi, pismem z dnia 13 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.10.2015.KP Wójt Gminy Nadarzyn stwierdził, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego wsi Nadarzyn.
12. nielegalnych działań związanych z paleniem odpadów oraz ich wywożeniem do miejsc do tego celu nieprzeznaczonych informuje się, że tutejszy organu nie posiada materiałów lub dokumentów potwierdzających prowadzenie procesu technologicznego oraz zagospodarowywanie odpadów w powyższy, niezgodny z przepisami sposób. W niniejszej decyzji w szczegółowy sposób wskazano warunki prowadzenia procesu technologicznego, a także sposoby gospodarowania odpadami przyjmowanymi do zakładu i odpadami wytwarzanymi. W pozwoleniu nałożono również na prowadzącego instalację obowiązek corocznego przekazywania informacji dotyczących rodzajów i ilości odpadów przetwarzanych i wytwarzanych w poszczególnych procesach, informacji dotyczących dalszego sposobu postępowania z odpadami mogącymi najbardziej oddziaływać na środowisko – pozostałościami z sortowania (frakcją nadsitową oraz frakcją niepalną – zanieczyszczeniami), stabilizatami, frakcją o wielkości 0-20 mm, frakcją o wielkości 0-80 mm wytwarzaną w wariantach II oraz paliwem alternatywnym, przekazywanymi poszczególnym podmiotom w celu dalszego zagospodarowania (lub zagospodarowanymi we własnym zakresie), a także rejestru zawierającego daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej

partii odpadów w poszczególnych tunelach oraz do przedstawiania wyników badań wytwarzanego stabilizatu i paliwa alternatywnego.

13. wykorzystywania instalacji w głównej mierze do magazynowania i przeładunku odpadów zamiast do sortowania i odzysku wskazuje się, że zgodnie z informacjami przedstawionymi we wniosku oraz adekwatnie do treści niniejszej decyzji (w tym do odpowiedzi na zarzut nr 5) opisana w niniejszej decyzji instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów posiada możliwości techniczne w zakresie wysegregowania surowców wtórnych. Wysegregowane surowce po zebraniu odpowiedniej partii transportowej przekazywane będą uprawnionym podmiotom w celu recyklingu, a w przypadku braku możliwości ich zagospodarowania w ten sposób – poddanie odpadów innym procesom odzysku lub przekazanie do unieszkodliwiania.
14. konieczności przeprowadzenia kontroli instalacji i otaczającego terenu informuje się, że organ przeprowadził w dniu 30 sierpnia 2016 r. oględziny na terenie Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy Al. Krakowskiej 110/114, prowadzącego działalność w Nadarzynie przy ul. Turystycznej 38. Przedmiotem oględzin była weryfikacja zapisów wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji. Podczas przeprowadzonych oględzin stwierdzono wprowadzenie szeregu modyfikacji w stosunku do zapisów wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. W wyniku stwierdzonych rozbieżności pomiędzy ustalonym w trakcie oględzin rzeczywistym stanem instalacji, a opisanym we wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego, dodatkowo zobowiązano Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o. do przygotowania i przedłożenia ujednoczonego tekstu wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmującego swoim zakresem wszystkie wprowadzone przez prowadzącego instalację modyfikacje instalacji wraz z informacjami wymaganymi dla wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz terminami określającymi moment wykonania ujętych we wniosku, a niezrealizowanych elementów instalacji. Pismem z dnia 3 października 2016 r. wnioskodawca przedłożył wspomniany dokument.
15. niewłaściwego przeprowadzania kontroli przez organy kontrolujące (przeprowadzanie kontroli przez WIOŚ w godzinach pracy organu) oraz bezprawnego wydania przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska postanowienia z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-IN.7060.5.2015.WP w przedmiocie zawieszenia z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38, 05-830 Nadarzyn nadmieniam, że art. 19 kpa ustanawia ogólny obowiązek organu administracji publicznej do przestrzegania swojej właściwości z urzędu. W istocie treść tego obowiązku oznacza powinność organu administracji publicznej przestrzegania przepisów określających właściwość rzeczową i miejscową organu, co wynika z zasady praworządności (art. 6). Stosownie z kolei do art. 8 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor

ochrony środowiska i jako organ wyższego stopnia – Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

16. nieprawidłowości w sprawozdawczości wyjaśnia się, że w ramach prowadzonej działalności eksploatujący instalację zobowiązany jest do przygotowania i przedkładania organom ochrony środowiska oraz organowi Inspekcji Ochrony Środowiska szeregu różnych sprawozdań. Organy te dokonują analizy przedłożonych dokumentów w zakresie swoich kompetencji. W przedmiotowej decyzji tutejszy organ nałożył na prowadzącego instalację dodatkowo obowiązek corocznego przekazywania informacji dotyczących rodzajów i ilości odpadów przetwarzanych i wytwarzanych w poszczególnych procesach, informacji dotyczących dalszego sposobu postępowania z odpadami mogącymi najbardziej oddziaływać na środowisko – pozostałościami z sortowania (frakcją nadsitową oraz frakcją niepalną – zanieczyszczeniami), stabilizatami, frakcją o wielkości 0-20 mm, frakcją o wielkości 0-80 mm wytwarzaną w wariantach I oraz paliwem alternatywnym, przekazywanymi poszczególnym podmiotom w celu dalszego zagospodarowania (lub zagospodarowanymi we własnym zakresie), a także rejestru zawierającego daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej partii odpadów w poszczególnych tunelach oraz do przedstawiania wyników badań wytwarzanego stabilizatu i paliwa alternatywnego. Powyższe dane będą szczegółowo weryfikowane a ewentualne wątpliwości lub nieścisłości na bieżąco wyjaśniane. Ponadto, zgodnie z art. 195 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska przedmiotowe pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania, jeżeli eksploatacja instalacji jest prowadzona z naruszeniem warunków pozwolenia, innych przepisów ustawy lub ustawy o odpadach. Z kolei, stosowanie do art. 47 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 w związku z art. 45 ust. 5, ust. 8 i ust. 9 ustawy o odpadach, jeżeli posiadacz odpadów narusza przepisy ustawy w zakresie działalności objętej zezwoleniem lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości. W przypadku gdy posiadacz odpadów mimo wezwania nadal odpowiednio narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem organ cofa to zezwolenie, w drodze decyzji, bez odszkodowania. Cofnięcie zezwolenia powoduje zakończenie działalności objętej tym zezwoleniem.
17. nieprawidłowości w zakresie funkcjonowania części biologicznej instalacji informuję, że w ocenie tutejszego organu prowadzenie obróbki biologicznej odpadów w tunelach z folii polietylenowej, umieszczonych w ustawionych na utwardzonym, szczelnym, betonowym podłożu hali biologicznego przetwarzania, reaktorach betonowych (każdy z reaktorów posiada trzy ściany boczne wykonane z bloków betonowych) i wyposażonych w infrastrukturę techniczną zapewniającą napowietrzanie, nawadnianie, odbiór i oczyszczanie powietrza technologicznego, ujmowanie i odprowadzanie odcieków, przerzucanie odpadów – przy czym w przypadku:
- 1) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-80 mm (tzw. frakcji podsitowej, oznaczonej kodem 19 12 12), wydzielonej ze zmieszanych odpadów

- komunalnych, trwającego co najmniej 7 dni odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania oraz ujmowania odcieków,
- 2) biologicznej tlenowej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm, oznaczonej kodem 19 12 12, wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej prowadzonego przez okres około 4 tygodni (do czasu osiągnięcia parametru AT_4 poniżej 10 mg O_2/g s.m. lub spełnienia innych wymagań wskazanych w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia), odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania, ujmowania odcieków, przerzucania i nawadniania powinno zapewniać prawidłową eksploatację części biologicznej.
18. nieprawidłowości w klasyfikacji odpadów (nadawanie błędnych kodów) wyjaśnia się, że stosownie do przepisów ustawy o odpadach odpady klasyfikuje się przez ich zaliczenie do odpowiedniej grupy, podgrupy i rodzaju odpadów, uwzględniając źródło ich powstawania, właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, określone w załączniku nr 3 do ustawy oraz składniki odpadów, dla których przekroczenie wartości granicznych stężeń substancji niebezpiecznych może powodować, że odpady są odpadami niebezpiecznymi (art. 4 ust 1). Aktem prawnym umożliwiającym prawidłowe (zgodne z obowiązującym prawem) wykonanie wskazanej powyżej czynności jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. poz. 1923). Dokonując analizy wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji tutejszy organ uznał, że wnioskodawca w sposób prawidłowy określił rodzaje odpadów kierowanych do przetwarzania i wytwarzanych w poszczególnych procesach. Wskazane uprzednio zestawienia przygotowano w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, bazując jednocześnie na praktykach powszechnie stosowanych na terenie całego kraju przez instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów. Stosownie do art. 207 ust. 1a, w związku z art. 143, ustawy Prawo ochrony środowiska jednym z podstawowych założeń przy określaniu najlepszych dostępnych technik jest wykorzystywanie porównywalnych procesów i metod, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej. Powyższe wiąże się natomiast nierozdzielnie z wytwarzaniem analogicznych rodzajów odpadów w procesie przetwarzania na podobnych urządzeniach/obiektach tych samych rodzajów odpadów.
19. lokalizacją instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, instytucji publicznych, przystanków komunikacji publicznej informuję, iż kwestia ta nie była przedmiotem postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Decyzje dotyczące możliwości lokalizacji instalacji na danym terenie podejmowane są przez organy samorządu gminnego, które regulują kwestie zagospodarowania przestrzennego w gminie (uchwalają miejscowy plan zagospodarowania lub w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają sposoby zagospodarowania i warunki zabudowy terenu w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu). W toku prowadzonego postępowania tutejszy organ dokonał analizy zgodności lokalizacji instalacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższa analiza nie wykazała niezgodności w ww. zakresie.

20. spełnienia przez instalację wymagań wynikających z przepisów stwierdza się, że w ramach prowadzonego postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego tutejszy organ dokonał szczegółowej analizy przedłożonego w przedmiotowej sprawie wniosku. Opisana we wspomnianym wyżej dokumencie instalacja spełnia określone w przepisach wymagania dla tego typu instalacji.
21. usytuowania części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią – zgodnie z art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1121, z późn. zm.) zabrania się lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania.

Zgodnie z art. 545 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U., poz. 1566, z późn. zm.) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl ustawy Prawo wodne, pod pojęciem obszary szczególnego zagrożenia powodzią rozumie się m.in: obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%), obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (10%) - wskazane na mapach zagrożenia powodziowego.

Konieczność przygotowania map zagrożenia powodziowego (MZP) i map ryzyka powodziowego (MRP) wynika z Dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa). Za opracowanie powyższych map zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne odpowiada Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Do chwili obecnej dla rozpatrywanego obszaru Nadarzyna nie zostały przygotowane mapy zagrożenia powodziowego. Na obszarach, dla których istnieje studium ochrony przeciwpowodziowej sporządzone przez dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, studium to, zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy Prawo wodne i niektórych innych ustaw, zachowuje ważność do dnia sporządzenia mapy zagrożenia powodziowego.

W odpowiedzi na pismo tuż. organu znak: PZ-I.7222.27.2016.KS z dnia 07.07.2016 r. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie, przy piśmie z dnia 18.07.2016 r. znak: ZP-K-0421-0206-004/16, udostępnił kopię arkuszy map ze „Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpowodziowej – Etap II – rzeka Zimna Woda” (maj 2006 r.) obejmujących teren działek o nr ewidencyjnym 465/2, 465/3 i 460 obręb Nadarzyn, gm. Nadarzyn – wyciąg z części graficznej ww. dokumentu (skala opracowania 1:10 000). Skala i format załącznika graficznego powyższego opracowania uniemożliwia szczegółowe określenie w jakim zakresie działki na których zlokalizowana jest działalność Wnioskodawcy zlokalizowane są na obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi.

Niemniej jednak, z otrzymanych dokumentów wynika, że częściowo działki nr 465/2, 465/3 i 460 znajdują się one w strefie płytkiego zalewu (0,5 m) od wody o prawdopodobieństwie 1% (Zimna Woda, ark. 5), a zatem na obszarze,

na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

W rozpatrywanym przypadku należy wziąć pod uwagę fakt, że dotychczasowa eksploatacja instalacji prowadzona była na podstawie decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 499/2012 z dnia 17 września 2012 r. (ze zmianami) w sprawie pozwolenia na wytwarzanie odpadów i zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i zbierania odpadów. W związku z wejściem w życie w dniu 5 września 2014 r. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. poz. 1169), przedmiotowa instalacja wymaga obecnie uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż klasyfikuje się zgodnie z ust. 5 pkt 3 lit b, załącznika do ww. rozporządzenia, do instalacji w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania. Z uwagi na fakt, iż instalacja ta posiada status instalacji regionalnej (art. 378 ust. 2a pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska) organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego jest marszałek województwa.

Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest zakład zagospodarowania odpadów, o mocy przerobowej wystarczającej do przyjmowania i przetwarzania odpadów z obszaru zamieszkanego co najmniej przez 120 tys. mieszkańców, spełniający wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, lub technologii, o której mowa w art. 143 tej ustawy, w tym wykorzystujący nowe dostępne technologie przetwarzania odpadów lub zapewniający, w tym przypadku, mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych i wydzielenie ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, lub przetwarzanie selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, lub materiału po procesie kompostowania lub fermentacji dopuszczonego do odzysku w procesie odzysku R10, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 4.

W zakładzie tym prowadzone są procesy przygotowania odpadów poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie oraz dopuszczone ustawowo magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów (w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia oraz zagrożenia, które mogą powodować te odpady).

Jednocześnie podkreślić należy, że instalacja ta, ujęta w zapisach Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012–2017 z uwzględnieniem lat 2018–2023, jest instalacją funkcjonującą od lat, a więc w ocenie organu art. 40 ust. 1 pkt 3 i art. 88 ust. 2 pkt ustawy Prawo wodne nie ma zastosowania. Przedsiębiorstwo Usługowe Hetman sp. z o.o., w obecnej

lokalizacji prowadzi działalność od 2000 r. (obowiązywała wówczas ustawa z dnia 24 października 1974 r. Prawo wodne).

Również z perspektywy definicji instalacji zawartej w ustawie Prawo ochrony środowiska, nowe urządzenia powstałe w ramach modernizacji istniejącej instalacji nie będą stanowiły odrębnej instalacji. Zgodnie ze wspomnianą definicją, instalacja to nie tylko pojedyncze stacjonarne urządzenie techniczne, ale też zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu, których eksploatacja może spowodować emisję. Razem stanowią one swoisty ciąg technologiczny służący realizacji podstawowego zadania stawianego omawianej tu instalacji.

W postępowaniu o wydanie pozwolenia organ ochrony środowiska bada stopień oddziaływania instalacji na środowisko i w przypadku stwierdzenia przekroczenia standardów jakości odmawia wydania pozwolenia na podstawie art. 186 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. Standardy jakości środowiska zdefiniowane są w art. 3 pkt 34 tej ustawy. Organ ochrony środowiska, działając w granicach przyznanych mu kompetencji, w pozwoleniu zintegrowanym, które jest jednym z pozwoleń na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska, nie rozstrzyga o lokalizacji przedsięwzięcia, ale określa prowadzącemu instalację warunki korzystania ze środowiska oraz obowiązki związane z eksploatacją instalacji. Ponadto, zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprawdza właściwy organ przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę (ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, Dz.U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.). Ustawa Prawo budowlane normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach.

22. wpływu na środowisko gruntowo-wodne – raport początkowy będący załącznikiem do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego nie wykazał występowania zanieczyszczenia gruntu i wód gruntowych;
23. bezprawnego podwyższenia terenu działki o nr ewid. 460 – zmiana przez właściciela nieruchomości stosunków wodnych powodujących szkodę na gruntach sąsiednich jest podstawą do nałożenia przez wójta sankcji w postaci nakazu przywrócenia stanu poprzedniego lub zbudowania urządzeń zapobiegających szkodom. Jednakże wydanie decyzji o nałożeniu sankcji określonej w art. 234 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. poz. 1566, z późn. zm.) wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, którego celem jest ustalenie, czy właściciel nieruchomości w istocie dokonał zmiany stosunków wodnych na swoim gruncie i czy zmiany te spowodowały szkodę dla sąsiadujących gruntów. Zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne właściwym w sprawie ewentualnego prowadzenia postępowania

administracyjnego dotyczącego zmiany stanu wody na gruncie w przedmiotowym przypadku jest Wójt Gminy Nadarzyn.

24. lokalizacji instalacji częściowo na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – część nieruchomości od strony wschodniej znajduje się w strefie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu utworzonego rozporządzeniem nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42 poz. 870, z późn. zm.).

Zgodnie z § 2 przywołanego rozporządzenia nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu na terenie Obszaru, mając na uwadze zróżnicowanie jego walorów przyrodniczych i krajobrazowych, wyróżnia się następujące strefy:

- 1) strefę szczególnej ochrony ekologicznej obejmującą tereny, które decydują o potencjale biotycznym obszarów oraz o istotnym znaczeniu dla migracji zwierząt, roślin i grzybów;
- 2) strefę ochrony urbanistycznej obejmującej wybrane tereny miast i wsi oraz grunty o wzmożonym naporze urbanizacyjnym, posiadające szczególne wartości przyrodnicze;
- 3) strefę "zwykłą" obejmującą pozostałe tereny.

Opis przebiegu granicy Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dla gminy Nadarzyn określa załącznik nr 16 do rozporządzenia, zgodnie z którym na terenie Nadarzyna, w obszarze rzeki Zimnej Wody w pasie po 50 m od koryta rzeki w kierunku wschodnim i zachodnim od północnej strony wsi do północnej granicy ul. Warszawskiej, w pasie po 20 m od koryta rzeki od południowej granicy ul. Warszawskiej, wzdłuż Trasy Katowickiej do końca rzeki w obszarze wsi – występuje strefa ochrony urbanistycznej.

Zgodnie z § 5. 1. pkt 8 powyższego rozporządzenia w strefie ochrony urbanistycznej Obszaru zakazuje się m.in. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie prowadzenia postępowania w niniejszej sprawie, na terenie instalacji, w strefie ochrony urbanistycznej Obszaru nie zlokalizowano obiektów budowlanych. W rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki traktowane są jako urządzenia budowlane;

25. braku systemu odprowadzania odcieków do szczelnego zbiornika z punktu odbioru odpadów wysegregowanych - warunki odprowadzania wód deszczowych i roztopowych z terenu punktu odbioru odpadów wysegregowanych oraz ich

- dotrzymywanie przez prowadzącego instalację nie są przedmiotem prowadzonego postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego;
26. obecności na terenie zakładu nieszczelnego zbiornika, braku uszczelnionych placów, braku na terenie zakładu parkingu i myjni dla pojazdów ciężarowych – zgodnie z pismem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 26.11.2015 r., w którym przekazano kopię protokołu Nr OS 234/2015 z kontroli interwencyjnej przeprowadzonej od dnia 5.10.2015 r. do dnia 19.11.2015 r. w P.U. „Hetman” sp. z o.o. zapisy w dokumentacji: Dziennik Budowy – Rozbiórki nr 176/N/2012 wydanego dla budowy parkingu bazy transportowej z miejscem do mycia i dezynfekcji ul. Turystyczna 38, 05-830 Nadarzyn, realizowanej na podstawie pozwolenia na budowę nr 169/N/2012 z dnia Starosty Pruszkowskiego wskazują, że m.in. warstwy parkingu wykonano zgodnie z projektem, ułożono geowłókninę i folię PCV, wykonano nawierzchnię betonową, zbiornik retencyjno-odparowalny uszczelniono folią, przeprowadzono próbę szczelności zbiornika, która wykazała szczelność zbiornika. Kopia Dziennika Budowy – Rozbiórki nr 176/N/2012, wyciąg z „Projektu budowlanego: zjazdów, parkingu bazy transportowej, miejsca do mycia i dezynfekcji, odwodnienia” oraz dane nt. zastosowanej folii i geowłókniny znajdują się w aktach WIOŚ. Mycie własnego taboru samochodowego prowadzone jest w myjniach zewnętrznych, na których usługi prowadzący instalację posiada umowę zawartą na czas nieokreślony.
27. zanieczyszczenia powietrza i uciążliwości odorowej wyjaśnia się, że zgodnie z art. 222 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza. Ponieważ do chwili obecnej rozporządzenie powyższe nie zostało wydane i brak jest innych przepisów regulujących sprawę substancji zapachowych, nie ma możliwości oceny uciążliwości zapachowej. Jednakże, analiza przeprowadzona we wniosku wykazała, że emisja substancji powodujących uciążliwość zapachową, takich jak m. in. amoniak, siarkowodór, czy merkaptany nie powoduje przekraczania wartości odniesienia określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 87), poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.
- Ponadto, czynnikiem ograniczającym emisję odorów w przedmiotowej instalacji jest przede wszystkim przeniesienie, prowadzonych dotąd w tunelach usytuowanych na zewnątrz, procesów biologicznego przetwarzania odpadów do zamkniętej hali wyposażonej w odpowiednią wentylację mechaniczną z oczyszczaniem powietrza procesowego w biofiltrach z płuczką wodną i z zastosowaniem filtrów węglowych oczyszczających odprowadzane z hali powietrze. Ponadto, w hali sortowania zastosowano modułowy odpylacz filtracyjny o klasie filtracji M5. Niezależnie od powyższego tutaj organ zobowiązał prowadzącego instalację do podjęcia dodatkowych działań mających na celu ograniczenie emisji substancji złośliwych, związanych z funkcjonowaniem przedmiotowej instalacji.

28. uciążliwości akustycznych, stwierdza się, co następuje. Z obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu powodowanego działalnością instalacji wynika, że na granicy terenów chronionych nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu środowisku* (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, na tereny mieszkaniowo – usługowe został określony w rozstrzygnięciu decyzji w części WARUNKI WPROWADZANIA DO ŚRODOWISKA SUBSTANCJI I ENERGII. W przypadku niespełnienia określonych parametrów podjęte zostaną przewidziane prawem sankcje.
29. wzmożonego ruchu samochodowego, należy podkreślić, iż organem właściwym do uregulowania stanu formalno-prawnego w zakresie transportu odpadów jest właściwy starosta. Mimo wszelkich ograniczeń nakładanych przez przepisy na swobodę przemieszczania odpadów i ustawowego obowiązku zagospodarowania ich przede wszystkim w miejscu powstawania względy społeczne, techniczne i ekologiczne powodują, że transport odpadów jest w większości wypadków nieuchronny. Uzasadnia go konieczność dostarczenia odpadów z miejsca powstania do miejsc, gdzie mogą być przetworzone w sposób bezpieczny dla ludzi i środowiska. Stosowanie przepisów o odpadach i ich transporcie pozwala do minimum ograniczyć negatywne skutki zagrożeń, jakie odpady stwarzają dla ludzi i środowiska, tj. wynikających również realizacji procesu transportowego: od miejsca powstawania odpadu – przez załadunek – transport – odbiór w miejscu przetwarzania. Dlatego prowadzący instalację winien dołożyć wszelkich starań, aby transport odpadów odbywał się w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Dodatkowo, w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy, po wystosowaniu przez tuż. organ pism z dnia 24 kwietnia 2018 r. oraz 16 maja 2018 r. informujących strony o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu a także zawiadomienia z dnia 24 kwietnia 2018 r. o zamieszczeniu danych do wniosku w publicznie dostępnym wykazie i możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się zawiadomienia, do tutejszego organu wpłynęły pisma:

1. z dnia 30 kwietnia 2018 r. Stowarzyszenia „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim (data wpływu 7 maja 2018 r.) oraz tej samej treści pismo Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn (data wpływu 28 maja 2018 r.) w których wnioskowano o usunięcie Przedsiębiorstwa Usługowego „HETMAN” z listy RIPOK-ów w Województwie Mazowieckim oraz uciążliwość zapachową, hałas i wzmożony ruch samochodowy powodowany przez samochody przewożące odpady;
2. z dnia 23 maja 2018 r. pismo Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn jako sprzeciw wobec wydania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji ze względu na kwestię bezpieczeństwa ruchu na drogach oraz ze względu na brak oceny oddziaływania na środowisko wykonanej z udziałem społeczeństwa, z uwzględnieniem praw i potrzeb okolicznych mieszkańców;

3. z dnia 30 maja 2018 r. Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn reprezentowanego przez pełnomocnika (data wpływu 30 maja 2018 r.) oraz tej samej treści pismo Stowarzyszenia „Szpaler” (data wpływu 4 czerwca 2018 r.) dotyczące sprzeciwu wobec wydania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji ze względu na organizację ruchu drogowego na terenie miejscowości Nadarzyn i zapewnienia dojazdu pojazdów ciężkich do instalacji drogami gminnymi;
4. z dnia 31 maja 2018 r. Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn (data wpływu 5 czerwca 2018 r. i 7 czerwca 2018 r.) dotyczące funkcjonowania przedmiotowej instalacji w zakresie ochrony przeciwpożarowej w kontekście: wielkości przerobu odpadów wobec uruchomienia drugiej linii sortowniczej, magazynowania odpadów niebezpiecznych i wykorzystania hali namiotowej, kwestionowania posiadania przez zakład pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, kontroli szczelności i napełnienia zbiorników, zarzut stosowania do dezodoryzacji preparatów bez atestu Państwowego Instytutu Higieny, usytuowania instalacji na terenie zalewowym oraz niezgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odległości hali sortowni od domów, wielkości, magazynowania odpadów na „dwóch pierwszych działkach” i zgodności rozwiązań dotyczących biologicznego przetwarzania odpadów z przepisami prawa.

Ustosunkowując się do wniosku Stowarzyszenia Szpaler oraz Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn dotyczącego „usunięcia Przedsiębiorstwa Usługowego „HETMAN” z listy RIPOK-ów w Województwie Mazowieckiem” stwierdza się co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o odpadach wojewódzki plan gospodarki odpadami jest dokumentem planistycznym mającym na celu m.in. utworzenie zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji do gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska. Tym samym ustawodawca nałożył na samorządy województw zadanie polegające na wskazaniu regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK) wraz z instalacjami zastępczymi, którymi od dnia 1 lipca 2018 r. mogą być względem siebie wyłącznie inne instalacje o statusie RIPOK przetwarzające ten sam rodzaj odpadów. Zatem opracowanie planów gospodarki odpadami ma na celu identyfikację zapotrzebowania na danego typu instalacje do zagospodarowania odpadów w województwie. Na podstawie otrzymanych zgłoszeń, potencjalne inwestycje są ujmowane w zapisach Planu, o ile analizy i bilanse dostępnego strumienia odpadów komunalnych wykażą zapotrzebowanie na określone instalacje. Natomiast decyzje dotyczące możliwości lokalizacji instalacji na danym terenie podejmowane są przez organy samorządu gminnego, które z jednej strony regulują kwestie zagospodarowania przestrzennego w gminie, z drugiej zaś określają środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięć. Planując gospodarkę odpadami należy wykorzystywać istniejącą infrastrukturę i moce przerobowe instalacji już funkcjonujących i spełniających kryteria RIPOK, co zostało potwierdzone w rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Mazowieckiego znak LEX-I.4131.15.2017 z dnia 26 stycznia 2017 r. w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 209/16 z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie uchwalenia Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 wraz z załącznikami oraz uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego nr 210/16 z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2022 oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie o sygn. IV SAWA 837/17 z dnia 10 października 2017 r. oddalającego skargę Województwa Mazowieckiego na ww. rozstrzygnięcie.

W Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 (WPGO 2012-2023) instalacja do mechaniczno-biologicznego przekształcania (dalej MBP) należąca do PU „HETMAN” sp. z o.o. składająca się z sortowni odpadów komunalnych zmieszanych oraz zebranych selektywnie oraz kompostera frakcji organicznej wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych oraz odpadów organicznych, uzyskała status – zastępcza po rozbudowie RIPOK. Status ten nadawany był instalacjom funkcjonującym, o potencjale technicznym pozwalającym na spełnienie wymagań RIPOK po doposażeniu po modernizacji, ale niespełniającym wymagań definicji instalacji regionalnej oraz nieposiadającym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ani decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wydanych przed 1 stycznia 2012 r. Mając na uwadze spełnienie przez instalację MBP należąca do Przedsiębiorstwa Usługowego „HETMAN” sp. z o.o. wymagań określonych dla RIPOK w WPGO 2012-2023 oraz opracowywanym projekcie Planu gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2024, a także postanowienia ww. rozstrzygnięcia nadzorczego o wyroku WSA w Warszawie, Zarząd Województwa Mazowieckiego nie ma podstawy prawnej do usunięcia Zakładu z systemu gospodarki odpadami oraz zmiany zapisów projektu Planu.

Wątpliwości mieszkańców oraz Stowarzyszenia „Szpaler” przedstawione we wskazanych powyżej pismach dotyczą ponownie tych samych zagadnień, które były już przedmiotem szczegółowych wyjaśnień tut. organu na etapie wydania zaskarżonej decyzji Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r., Nr 78/17/PZ.Z, znak: PZ-I.7222.27.2016.KS. Z uwagi na powyższe nie można przypisać im waloru nowego dowodu w sprawie. Kwestie poruszone w ww. dokumentach dotyczyły nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, występowania uciążliwości akustycznej i odorowej (w tym wykorzystywania, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH), lokalizacji instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej i instytucji publicznych, zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców, wzmożonego ruchu samochodowego (zagrożeń na drodze, korków, ruchu pojazdów w miejscach niedozwolonych), mocy przerobowej instalacji, niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zanieczyszczenia powietrza, usytuowania części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, nieprzestrzegania przez zakład przepisów przeciwpożarowych.

Zasadność powyższych wniosków i zarzutów, jak również prawidłowość ustaleń organu pierwszej instancji była również przedmiotem szczegółowej analizy organu odwoławczego tj. Ministra Środowiska na etapie procedowania postępowania odwoławczego. Należy podkreślić, że organy administracji mają obowiązek podejmować czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, czyli wszystkich istotnych do rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, nie zaś wszystkie czynności, których przeprowadzenie postuluje strona postępowania. To, czy dany dowód zostanie przeprowadzony, zależy od przydatności tego dowodu dla wyjaśnienia okoliczności sprawy, które są istotne do rozstrzygnięcia sprawy i co do których organ miał wątpliwości (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 października 2017 r., II OSK 279/16). Szeroki zakres środków dowodowych możliwych do przeprowadzenia w sprawie na podstawie art. 75 kpa nie powoduje konieczności ich przeprowadzenia, jeśli dana okoliczność została już wyjaśniona w oparciu

o inny dowód i nie został on podważony (wyr. NSA z dnia 29 marca 2017 r., II OSK 1936/15). Jakkolwiek w polskim prawie administracyjnym obowiązuje zasada oficjalności, obligująca organ do zebrania materiału dowodowego, nie może to jednak prowadzić do nakładania na organ nieograniczonego obowiązku poszukiwania faktów, które podnosi strona. Zarzuty nie mogą opierać się na hipotetycznych stanach (wyr. NSA z dnia 18 października 2017 r., II OSK 2611/16).

Standardy postępowania wynikające z art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wymagają od organów administracji, aby w sposób wyczerpujący zebrały i rozpatrzyły materiał dowodowy. Jednocześnie w sytuacji, gdy wnioskodawca uważa określoną okoliczność za istotną, powinien współdziałać z organem w celu wyjaśnienia tej okoliczności. Jeśli zaś organ ustala daną okoliczność faktyczną istotną dla sprawy, na podstawie dowodu, na który się powołuje, podważenie tego ustalenia wymaga inicjatywy strony. Samo zaprzeczenie przez stronę prawdziwości tak dokonanych ustaleń i powołanie się na obowiązek działania organu z urzędu w trakcie postępowania wyjaśniającego, nie oznacza skutecznego zakwestionowania ustalenia organu (wyr. WSA z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Po 1220/17). Uchybienie przez organy normom zawartym w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. ma miejsce jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy nie ustalają one faktów czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa materialnego - przyznającej stronie konkretne uprawnienie lub przewidującej jej obowiązek publicznoprawny (wyr. NSA z dnia 6 marca 2018 r., sygn. akt II OSK 1174/16).

W tym miejscu należy wskazać i podkreślić, iż organy winny działać w ramach swoich kompetencji i uprawnień, kierując się przepisami właściwymi w danej sprawie.

Należy również podkreślić, iż organ ochrony środowiska prowadzący postępowanie w sprawie nie jest właściwy w sprawach wibracji, przepisów przeciwpożarowych, sanitarnych, budowlanych, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz spraw majątkowych i wyceny nieruchomości.

Zasady ruchu na drogach publicznych, w strefie zamieszkania oraz w strefach ruchu, zasady i warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu, wymagania w stosunku do innych uczestników ruchu niż kierujący pojazdami, a także zasady i warunki kontroli ruchu drogowego reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.). Zgodnie z art. 10 ust. 5 powyższej ustawy ruchem na drogach powiatowych i gminnych zarządza Starosta. Natomiast wszelkie wykroczenia związane z nieprzestrzeganiem przez uczestników ruchu zasad organizacji ruchu na drodze należy zgłaszać do właściwych przedmiotowo służb. Czuwanie nad bezpieczeństwem i porządkiem ruchu na drogach, kierowanie ruchem i jego kontrolowanie należą do zadań Policji.

Organ ochrony środowiska może odmówić wydania pozwolenia w sytuacjach ściśle określonych w art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że brak jest przesłanek do odmowy wydania przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Pozwolenie zintegrowane jest pozwoleniem na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii, w którym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla poszczególnych rodzajów pozwoleń sektorowych.

W art. 195 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska, określono przesłanki, których zaistnienie może spowodować cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia bez odszkodowania.

W świetle przepisów ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko należy zwrócić uwagę, że organ wydający decyzję ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w postępowaniu administracyjnym prowadzonym z udziałem społeczeństwa, która może składać uwagi i wnioski, jednakże sposób w jaki zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ winien wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji. Stanowisko społeczeństwa organ ocenia na podstawie zgłoszonych uwag i wniosków. Zgodnie z art. 37 cyt. ustawy organ prowadzący postępowanie rozpatruje uwagi i wnioski oraz w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Możliwość udziału w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa nie daje przymiotów strony tego postępowania, skutkiem bowiem zapewnienia udziału społeczeństwa nie jest przypisanie każdemu podmiotowi przymiotu strony postępowania, lecz umożliwienie wyłącznie społeczeństwu, które wzięło udział w postępowaniu, zapoznania się z rezultatami swojej procesowej aktywności.

W sprawach rozpoznawanych z udziałem społeczeństwa, ważnych dla lokalnej społeczności, liczba zgłoszonych uwag i wniosków może być bardzo duża. W art. 37 pkt 2 przywołanej ustawy na organy administracji nałożono jedynie obowiązek odniesienia się do zgłoszonych przez społeczeństwo uwag i wniosków. W toku postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego do tutejszego organu wpłynęły uwagi w zakresie realizacji, funkcjonowania oraz oddziaływania na środowisko przedmiotowej instalacji, a także uwagi odnoszące się do zakresu i treści wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego o wydanie decyzji. Wszystkie powyższe uwagi zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę w toku prowadzonego postępowania, mając jednocześnie na względzie obowiązujące przepisy prawa i całokształt pozyskanych informacji. Wszystkie uwagi, które wpłynęły w toku postępowania usystematyzowano w jednorodnej grupie oraz odniesiono się do poszczególnych ich kategorii.

Dodatkowo, zgodnie z art. 38 ww. ustawy ustawodawca zagwarantował możliwość zapoznania się z decyzją także szerszemu kręgowi odbiorców. Stosownie zatem do powyższego przepisu nałożono na organ właściwy do jej wydania obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronom prawo odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330), potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 506,00 zł (słownie: pięćset sześć złotych), w dniu 25 listopada 2014 r. na rachunek bankowy Urzędu m. st. Warszawy, Dzielnicy Praga Północ w Warszawie przy ul. Ks. I. Kłopotowskiego 15; nr konta: 96 1030 1508 0000 0005 5002 6074.

z up. Marszałka Województwa

Marcin Pągórski
Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami,
Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych

Otrzymują:

1. Pani Ewelina Lerka – pełnomocnik
Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o. o.
2. Pan Michał Krupiński – Stowarzyszenie „Szpaler”
3. Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów
05-480 Karczew, ul. Spokojna 19B
4. Pani Magdalena Popławska – pełnomocnik
Stowarzyszenia „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze
5. Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”
05-090 Raszyn, ul. Mieszka I nr 1
6. aa.

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska
pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
00-716 Warszawa, ul. Bartycka 110 A
3. Departament Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych UMWM
Wydział Bazy Odpadowej i Informacji – w miejscu